164K123

מסכת פורים

Masekhet Purim.

Kalonymos ben Kalonymos.

שיר חברו רבי שלמה בן גבירול על מעשה הכ"ל אשר זמנו
לעשות פורים ובכל יום הלזה לבנו לקח כירו נכ"ע כעלה מים
וישק מגלו ויאמר

ככלות ייני · הקרר עיני · חלוני מים ·

שכנים בשמה הגבורים · נבקילוס הקנים שלים
שברו שירים כי הקשים · מלה מים מלה מים
ככלות

לחם לאוכל לחך יטעם · לו לחך לחך מאכל יטעם
עד בני ... לבני קנים · יקח מים יקח מים
ככלות

מי ים סוף בין עמרם קוניו · ויחורי מצרים קמיו
לכן כי זה מעשה תחיו · יזלו מים יזלו מים
ככלות

קנו רעה לבבריהם · כמו אל זעק וישעם
כי כמעהו פי יולעו · שיר קמים שיר קמים
ככלות

כזר יהיה לבני מורו · כבני רבה יקיה לנו
יחיו פניו ובני פירו · שואבי מים שואבי מים
ככלות

תנא קמא ל' ראשון

חבקוק קבל תורה מברמי ומסרה לנח ונח ללוט
ולוט לאחי יוסף ואחי יוסף לנבל הכרמלי ונבל הכרמלי
לבן הלר ובן הלר לבלעזר ובלעזר לאחאורום ולאחאוירש
לרב ביבי בימי רב ביבי נתמעטו הלבבות ורחו הדבק
נקלה לבאבבם תורה מישראל וכבדות אמה עד שאוץ
לה הלרו ונורה: מעשיהם אחר שולחן ולוראין בבלבור
פורים. אחרים אומרים שבר שניה ולא חזו. לקים חכמים
המלכים שם והיו באחבטיה לא יכל לחזור קנס שיבנם
אחר הרשות דילו ואם לאו אמר שבר ויצא בירדן שעסקו
מוליעים למלבם במלאות נמיר ודירו לעונשו קן למעקן
לשרשו קן לעונשו נכסין ולא סדין ואם רבה למחול לו מי
מוקן דילו. כל עיר שיש בה עשרה מישראל חייבים למנות
עליהם כמלך שנא' שום תשים עליך מלך ואם אין שם עשרה
ממנים עליהם שופטים ושוטרים שנא' שופטים ושוטרים
תתן לך בכל שעריך

סליק פרקא

בעינן להו רב ביבי לרב אחאבוי דחבקוק קבל תורה
מברמי אמר ליה וכי חבקוק אחר והלא חבקוק אחר
שנא' ומחבקת בן אלא אין הוא ... אלא לאתעה הבקתו
הוה אמיה ולמה נקרא שמו חבקוק מפני שקוסית לו
לאברהם אמונה מבוח ולאלוהן אמתה אליה ושמות עברה
ומנשיי בעלה וקיני ומיכל לובשת כסלבה ושאר מנולי
וגו'

קונטרס פרק ראשון

ורצה למעוטי מיא והקשו אחרונים ומצינו בכילים ושמע
בכלור עמרו להם לשרץ וכלים לא ליחקו ולא מורחה על מה
שכרות סבורה לימינו לימא קורס משה מוה דקאמר קני
מנייך ולייתי לימא מדורה שבעל פה היו ואחרו ושכיוס
ויחלוס אלו וכי מכרמי קבלה והלא מקרבא קבלה
אלא כיון שבכינה עליו זכה ונקרא על שמו כיוצא
בדבר אתה אומר זכרו תורת משה עבדי וכי תורת משה
היא והלא תורת אלקים היא שנ' ויקרא בספר תורת אלקים
אלא כיון שנכנה עליו זכה ונקרא על שמו: ומסרך
לנה: מנא לן לכתיב ויקץ נח מיינו ויאכר לאמר רבי בני
זכור אותו לטוב אלמלא הוא מסתלק זאחיו מי הימשל
את פרמני ולא נשארו משוגתיו שריד ופליט אמנל הלכך
מקבלינן ליה בטורים שנ' ונח בחטא שעשה: ונח לוע
מנלן לכתיב ויקן את אביהם יין אמר להו רבי בני לרתן
לוקו חזו כמה גדולה מצות פורים דהא לוע ישבע הקי
מצוה דהדין זמנין חיים ישבעה אלא לכמה זכר לאקינו
לפי שבכינה הדין זמנין שלפני קלוט הלוט וכתיב הקס
את פניך לאמר: ולוע לאחי יוסף. מנא לן לכתיב וישתו
וישכרו עמו: ואחי יוסף לכאל הסרמני מנא לן לכתיב
ולא נבל עליו והוא עורך שמור עם מנחו וכבל הסרמני
עבן הגר מנא לן לכתיב ובן הגר עורך שכור ובן הגר

עב לבד

לגלגר מנא לן דברכה לבכל הלכה דאמרה אמרי א"ל דאורייתא ו
כיון דירא שמים שלא יהנה ולמה נשתנה מעלנו שאומרים בכל ני"ך
המקום: וכן אמר לחבירו: מנא לן דברכה כיום השביעי כמו
לה' המלך כ"ין ולחבירו לרב כהני מנא לן משמיה אבוה דאוריית
קורין שאר ימותא בשני וכי ימה לא בירכן בשמני השתא כל
דבלא בו לברך בשמח וכן הברכה דהא לוי מנאי לבריך שב
אשר אמנע חבריה בקולי מברכין אריים לבריה קנא מבורך בורים
מנא לן לבריך ומלכי כלה מלך שלם הוכי להם יין ולא ילא לשליך
לא הוה יהב ליה לבריך זכה ולהוציא שבעים אמור יין ג"ימ
הכי הוו דהא הא כיני מאי דבריך מה דבעי דקא שאר כמו שליחי
זה יין המשמח בעשין ומשאר יפני דברכת בריך דהא מה דבעי
ובריך הוא וחיבר כ"ין הסוב הא דרבנן לברכה דלים נאמרו במיים
וכנגדן נאמרו ביין לברכה דברים נאמרו במים ושנים מברכין על
העצים ומברכים עליו ומעמים פריך ודבריך ומברכין על הגפן וזו
שאינה מים ראשונים הוא יאו לשאר מברכה והורגין על הגפן וזו שאינו
מים אחרונים הרי נאמר הגפן וכנגדן נאמרו לברכה הלם כ"ין ואוכ
מאכיל את העניים ומשמח ומוליך בנים זכרים ומחכים לאמר מר
לברכה דבדים נאמרה במים ואוכן משחכין את העניים מנא לן לברכה
ידבר מים ומברכים עליה מנא לן דבריך מברכי בהדי הנאה ולא נהניר
לאמוא מליבא על נהרות בבל אם ישכנו גם שכינו משמעין בריך
וברכה זו היא שאינו מים דלא ונם הוכיח לשאר משמעה מאכיל אמר
אבי באמר א' הוו המים דהא שוני דלא שני קמברה מנקמי הכי לא
אמשר לי בספוק את ר"ח ואחר נאמשני מברך ואחר ולא לאחר כמים
ברכאות דאמר ממרה מלך מיהכי לא מהני ליה הא ממרה דאיכא
דהא לינון קטלה ליה · והורגין את הגפן · מנא לן דבריך כי

בכן

קנקנות פרק ראשון

כאן מנה על נגה אמר רב ביבי היעלה קמא חמרא חיין

אמר כיר וכנגדן נאמרו לרבנן לבריס ביין מאמר הגה שנים

מנא לן סברא היא מפני שאינו עובר היין ומשמח מנא לן דכ׳

ויין ישמח לבב אנוש ומוליד בינה דכתיב ובלוט קמא לא בשום שאנוש

בנים ואין בפין זה יין לכריכה מה רב עוקץ אחר בפתו ואמר רב

ביבי זה היין המשומר בענביו ומעשר ירושלמי ומחכים מנא

לן דאמר מר חמרא וריחא פקחין לוי לאמר רבנן דמי הוי מנא לן

סברא קוא דהי לא הוו קכם הני מעקנים רב ביבי אמר מדכתיב

יין ותירוש יקח לב וכתיב בהם ולוקח נפשות חכם הנוהגין למה

נסמכה פרשת נזיר לפרשת סוטה לומר לך הרואה סוטה

נזירת מצוה ועלה גודר עבירה וזהו שאמרו מי שאוכל שום

וריחו נודף יחזור ויאכל שום אחר ויהא ריחו נודף הרבה כך כל

רבותינו דאמרים היין לו לברמי גדול שבכולם ברבור קטן שבכולם

הרבה דבר והוא היה יודע שבעים שעמים על לשמצוה ומצוה

ממקור דורים ולא נעלם ממנו דבר גדול או קטון לכרקמן הוייר

הא כי ודבא לדבר גדול מעשר סדרים מגלי מגלת סדרים הבקרין

מגלת פורים ובמה היוקרין אורה מגלת סדרים מפני שחסידים

הראשונים היו מסרין אורה בכנשה דלמידיהם ולא היו מודיעים

אורה לבלהרס שלא יסבב עברבו דוק עהרה ונכנס בו יין ויקו

שאנשי נכנס יין יצא סוד בגימטריא שבעים כנשמי המקור

הנוהגין למה אין צריך זוכה להיות לו כן צריך שלא

יאמרו ירושה היא להם ויאחרו בבני עם הארץ שמהם תצא תורה

אמר רב ביבי יקח חזי שקרי כתיב הכריך יצא משמע עבן הרע

שעמל בקרס ובלרי הרשע זכה ויצא משמע קדם העבא והיינו דאמרי

אינשי עובא דמיקא ליה עונא הרשעא לבריך בעי רב נדבי

מגילה

:

מגלת סדרים מנהו שהשמיטה את ימים א"ק פר לוי אמר ומה דבר
גדול קדימן ליה וחד בעי דאיכנשמלח את הילים ומא דבניח נחרק
יום לישראל כיום שנתנה בו מגלת סדרים הלד אמר רבנין מעורר
את השמים ובנשתלחה את השורים ד' לשנין אוס אוא מגבר
ארומה כר"ינ הבא אלוסקנדרי וכר"ינ הרנס פרה ארומה לוי אמר
מעודדן את הצדיקים מגל ואומר ומה פרה שבשלה מנגמשה השגח
מגיונות מגר מגלת סדרים שהיה בה ניה נשמחה לא כל שבנסי עוד
את המנים רבנין אמר כן לבא מן הדין להיות כנון רב בינירק
ליה כיחא להאי פסרא מהאי לסוקא במשל רשע יאנק עם
ובמשל צדיקים ישמח עם במשל רשע יאנח עם זה בוה ובמשל
צדיקים ישמח עם זה בקבוק וחברין : ויהי בימי כרמי אמר ר'
בן כך נערך ולני מגיד הבי אבא כלמיס שנאמר ויהי בימי אינו
אלא ישועה מעשבור מלכות קדשה כר"ינ דבורה ויהי בימי אחז
שני צבאים ויהי בימי כרמי משולש סכרונים ויהי בימי אחשורש
ולא והא כר"ינ ויהי בימי שפוט השופטים הא קוק רוב דנלק מגבר
דוד שהיה משיען אל ישראל · בן זרח בן שקזריה שמשען אל ישראל
מלך ישראל פלינה גולך ובולך זל אמר מלך והיוונו מלך וחנ
על כל העולם כלו כר"ינ רבי אסטורקי נותן לאמר במלבו כולו
הא כר"ינ ויהפך לבב העם ויהי לרנים מנחי העם קורבנותם : ויהי
דבר ה' אמר לבי כון דבר זה מוסור לנוונו בידנו אי מפי
רוח שומע ערכרמי כל ה' הכר"ינ במפר הזה אול ולהבינוג
עמה למבכבינהו כרלא יוון ומן הבית : כי ידעתי את
מבחוני מבחן נפים שמולין שינן וכלים : כי נאמנים

על נפש מכהן לפדיון שבורין לו קרנא: הנה לא יעשו דבר
כי עד לשכי הנה עלש שקבעו עצמו זכה ונכנס בינ שני
עליון שני ולאחר הרבעה: כי דבר ילך הוא רקנא אמר ועל
על בכור רבותינו שרמי שכל זמנו מטרין מעשה היכ
מרגלא ברוך הקודש שנכנס בו: הן לא נפשי הכלבי מכהן
נמי שדיו לנמור ולאינו מניחה שהשטח רלוי בו: ולשיל ליעליה
נאמנים אמר לי לרבנן בזקי חזו כמה הלכה וגרסא איכא
לשמוע מהאי קרא מכהן שאין העולם כשרין להעיר עשייתו
יודעים להעיד בלשון הזה שאמר בכירים ואין שונא כשר להעיד
עליו מנים כשרין להשיר רבא יודעין לנדר בלשון מקשה
בפניהם ומורה אמר שמר ונבלי יין שמעשמיני לורא יאמר
ולאנשים בני בליעל אחרוד נוכרי הרה שעה עליה עינא
בלבן שליארץ אמרו מכאן לימא לן דמכאן לנפול עליך
נורא מן שמיא מטו ליה אמר להם בבכור במנעורא
מינכו אל רוכיאו לעושל ההנורא שקרי כריב
בסיב יונל הנרל ומה כל משפטיו אמר לו כלה מגלגליך
אין להם נאמן עלי עצמו: ויהבין לבב קשה ויקימיס
הנה בקורה שעה נחיבו שונא יקסאל ערל כליה גם שעמו
להם זכור אכב מהי זכור אנור זכור אברהם אבל יבחר ויענה
לא ובקר לכריב ויחפרו שבי ולחן בנחל יעקב לבריב וינלהן
הלבן ורשן לרה קברוב בכי יפרח ולפיים בכי יברה לומר
לא אחד הטורה ואחד הבורה לברהם במי הא כריב ובלהבאר
אשר חפרו עבדי אברהם אבין לאברהם בעל השטה הוא שב
טירחנו פליגים ובמצות שלאברהם הוא דעבור הינו דכרב
הנזון

דהיינו ג' אברהם אבינו ולא ליצחק וליעקב והיינו דאמר רחמנא
זרע אברהם אוהבי אל תקרי אוהבי אלא אוהבו׳   רנה לנו מים
ושרה אמר בן עשרה כלה ע״ש   ברוך חופרה שלא שלא נשברו מלאו׳
המים ומאי נשברים כימי דכבוד וכרתי שבנרוס מן השלג בה רבעה
שער ובחכנעה נשאר :   ואותי עזבו מקור מים חיים אמר רב נ״ב
בר מקבותאי מגדיר אני אנה דבר זה הרבה אמרו אמר רבינו ישר
ולא חמרוקיה וכולה נשאר : שר צבאים הוש הזנו חד לוי נגולה מלכות
שבעיור עליה כעשו על כריכה הכא הזוש הזנו וכריכה היום וזנב אחד לקיים
קהלים ולא נכר הארץ והוא כבר בשני דורות שני אלף חק עבד דורות
מאין שרי דורות הכי דרגמי דורק שבכרכי ודורה שבעלמה והאלה
אחרים אין עמי הנביאים מאי איתן דבבור הראשון הכנס עבדאכל
אחרים הנביאים : בחזן בני ישראל מאי שנה הכא דבעי דלית מאלו ומאי
שאהרים לבתי דרי סגי דכתיב ערוך שכר ונבלי יין אמר לוי לבריא
עבוד שלאה לעולם שנים מה שנים אם נותלין אחר שלא אושאיותנו
לדבר בלשון מה שני בלבנים עוון נגלה :   ודיר כרתי רבו למעלה
מאיר בו למעלה משאים רבות וזה היה נס גדול שכל ישראל לא היו
אלא שאים רבות והיו רבים יותר מכלם :   והרכבתי על במעריאך
אמר הילך שרוע מינה להני כרמין דנטעי בבורות מעלו עמיו לבו׳
נהון עלמא לב[illegible]נאותן הנכרת :   אשר בנפש יקיבו עליך
דבעו למנעלך :   ויראת דבסחרת הכא דרגימת מונשא לבל רחא
בשי רבבי יין לבן מהו איכא דאם ילי חבקו נימא האי נגני
אמר הקוא או דילמא סמרא אגוס קורי כדכתיב וראי לאו לאלהים
הוא ושבוע רעה דכיון דמינשא לבל רחא [illegible] קי המחלבין
והמינשא לבל רחא בשלמה דק לא מנעלבן דכתיב והיה לב׳
המע׳ בם שלא המינשא לבל רחא מאי היא מנקבא אמנה
קמן

קודשא בריך הוא אין דכתיב הנה כוס בידה׳ אמר רב ביבי
מאי דכתיב לא יהא לכם מעשה רמ״ל ומקבא להו יכול לברשה אקר
אלהים מעשה רמ״ל זה סימני את עם אקבצה הבאים אבוא יעמן
היה מקרא אומר ינרים קחנות ומקבא להו יכול בלעז והנקי
ויש נספה בלא משפט וחיי הים קינו דאמרי א׳ ינאי מן ירוא
ומן אדעת אחיא מיא לבירא ויגלו בקם בכרמי פלוני בראיר
וכי לה קל אמר לראקא קלין מכרכ כריתן לה לכלמיקרא לאקלם
ליה לרירסורתי נסא ואחר אזן ליה פירקא ויה יקרא מאין הנאקם
לא עבודם לא עבודה לבינו א׳ ואחר רב״י
אמרה לבוסק שור להרג הנה כבכול לה׳ בינוק
נרייחא מכרמי ונעשו נם ודרקונא בלבו והוו מענין מנינו
דם הכרך מאי דם קל׳ הכי הרג מנו דם ענג בשבילוך
עריר כרמי׳ אר׳ ׳ר ל׳: אהי מלכן אי׳פה אמר רב ביבי כל
לזכורא אסורה ברמני צנורא לעו דשרי מאי ועז מניא
מנסיא ליה לוי אמר לי כלהבורה פנים כבורים מעלה עלו וקרינן
כאלו עכר עז מאי לזכורא דכתיב אהי מלבר אי׳פה הרי מעלה
נאמנותהן ואחר יומה מלכותיה דכי עבדין ומהכו מיא מללבא
קני קלבו ואחר מלאחאלני כלוכריא ומי מפורעי מלבא דליזכורה
אין דכתיב לא הין לוי אמר מעבה כמים הנגרים ולא נו עמני׳
אים רב בון ורב ביבי הוו קאזלי באורחא דנהר פקוד דלי כא מיא
בנע בהו בקוא בירא דקוי אמיה עאב אמר ליה זיל כרוך
אליעזר לין עשר בים אמר רב ביבי להקוא בירא דיכ׳ אמי
פעיך רבא ואחר אני עלין אלא דעמור ביאוב לא אשנא ליה אלם
דעריה אדנב אי קם רב ביבי ואמריה באדכה מלאה גיבורי
דקט בבקעה הלבא פרסי ולא אדרכיה אבא דאמרי דקט

זכריהו

כבר יהו פירסם בחלה ולא חדרכ״ק לב״ס מה שא׳ כי ירדן במים
חיך שני ומה שאי׳ פה בדרה כי קשי חין קה חיכה בורקמתנו
בכלי חים ובכלי בהמה : כסכך היה לפנים סבקקמתנו
בחים רגה חין עוני בה לישרא׳ לא בעון אמוזון חרהיין על
מה כספן היה לפנים מעשים רסבקיך מה ולנפשים קוסמו
לרקנה של אחרי קמים מרכ״ס ככי שא׳ מנכי נהרות : ומוב
לב מתקה רמיר וכי לחשר לו לחרס לארוה רמיר אמתקותשלו
חילך נעשין לא לומר לך אבל האוכה יין חי בלורמעקשר
מעלה עליו הכתוב כאלו קריב קרבן · לכן יואר עליך האיר הזה
ולהלן הוא לומר וקיכל רוחך ימוס נשרוק ומה עלנק הקיץ
הזקן לא מגיד לך הכתוב כחכור דאשים רגש ! ולקחים לכסרי
הרקח מכלן שמנהדרין על המעולה שביוור על כמה אמר
רב ביני עד הלרק להסי · לא רשקו מים למעלי הא כתיב
לן רשין מים ואמר מר כל מקום שא׳ האמר לן וז איינו אלא לא
קנשה חוא לא לעבור עליו בשני לחוץ אי בשר אימע לכר דעק״ב
דאמר בשו״ך אמורות בחבילה מעורות · תנו רבנן למה זכקמשה
ונתנה תורה עליהן בשביל שעמרו מ׳ יום מלאכו דמים והלכו
דברים קל וחומר ומה משה בשביל שא ולקרשה שבמשבורו חים
זכה ונתנה תורה על ידו מני שכיים ועשה שבה על אחד כמה רופא
שאין הוא יכנו על ידו כמה דורות · איבעיא להו השלנרקהואו
בעורים סגרת פלי למימר מורקן שא׳ והיא לא נרקפשא הרל
ב[illegible]שא החרפשב מורקן והאי כרקפשא היא לוי אמר עושר
עליו בחמשה לחוץ שא׳ כי לשלנח מר הוי ארך ונעם מעטר ונפט

מנ[illegible]

מגערות עזו מבלל אחאי דלא חזו בחינשא ממזרות לארעא
ובן קלעת · קשה וכשר כבל ומלל ד״ר למה פרש לן הכתוב
במני זמר ולא פרש לן באחר מעבות לומר לך מה כלן אחר כשב
אף כלן אחר כשב יכול אף במניני מעשים ד״ל מכל היי מה לבשר
קוי ריבוי ואין רבוי אחר רבוי אלא למעט · והולידו בנים ובנות לרשי
נפקא מיניה לגעל ואשר וכד אמוש דאמר אמוש הרות האי קיוכש
זכרים יבעול ויאש · ול׳ נה גרות יש קיש דאמר אינשי מינייה
וביה אכלא אוכלה נראה · אם העיד מנוס האשה מנא לן דכיון
כי זנה לה בבגדה · המלקוה א״ם אשריו ובימים ההם וכי
דעלה על דעתך אשות מעברת מלאות אלא יקרי בימים ההם אלא
מנין לך הכיונה אחייב אהר למעוד מלך ואם יעדך ילא
אימנה מלך במקום אשדו עשה אריש במקום אשן בו עשרה יחד
עשה סרתי לשנבל ירא מאי אינון דעביד להו על אחדיהן וזקאיר
אשן במה והואוך מגבי אחר אמינו וחזק · אמר לו יאנחוי דלבון דין יכל
בקדש למגבי עלתה אחריה : ב׳ יתי רב כיתי ברמשו קלבנור יתי
קאמר הכי קאמר א׳ ע״פ שאמר רבי יש אבעלכה א׳ אחרה ראי׳ לכינס
בג׳ עי נשוק לה הפה הוריך · מעכבנס אמר י״א בע״א להו פי מעלי
אבקא מי מחייבין לשולי בה בה לבור כורים · שאמר אדר בנ אמרינן
בבי השעלין בין אמר ראשון לאחר בני אלא ניקרי אמנה ומגנוך
נאביונים מבלל דל   לורים כי קולי נוהו שנא מינה אמרלנו
מקחי דאנדהם קליהנאל כלא דבא דבא רבנן במעדרין מעשב בנסקד
ואי יך קרא ליה אינאי ואדר אמר דלך ואי מרעיין מעלי האי כמיני שני
קרו ליה · אמר ליה הילך שקולי אי קולי לו יהודאה מעיק לאלף

דולפי

סיכום לפרק ראשון

פולסי דכורא מילי ראשון ושני קטן וקלא ראשון ושני ואחרון
ליה אינשי והלך אחר לשון בני אדם וכן הלכתא· אחרים אומרים
שבר שניה· קטנה ושניה מקרא אחר ירדו של מלועזר קולכר
היום לא חם ולא שבר מכלל דבחם ושבר אינשי ליה למיזל לצדא
מדרבנן לאוזוני· מעלות קורים מר דהא בחלא ומר דראבעלן
· המברא בים והיוצא בירח· אמר רב ביבי לא שנו אלא שדרן
לחזור אבל אין דעתו לחזור אפילו שמונה עשר יום קורים פורים אסורים
(אומרים) החמירו על המעשה ויורד מהמגיר· הואא וגביר דנתקבו
מקמי אדר ראשון כי מטא אדר תרתי ופסקה מביה ואמר מה
לאדר· מזו לאדרי· ואמר שמע לה שניה תרתי איבעיא דאביאה קוא
והוק ליה לאסוקי אעיקרא· מה דכה למחול לו· מאי קמשמע לן (מתנו
דקיימא) הדרא יקרא דיני לא מהני מחיל· יקרא דפורים מאי דמחיל
הא קמשמע לן מהו דתימא אתי מלכא דפורים משאר מלכא דשלמה
קא משמע לן· כל עיר שאינה עשרה ואימתי בפחות משאה אמר
רב ביבי מהיום דהוק ליה לבר שכקדוקה ואין דבר שבקדושה בפחות
מעשרה· ואם אין בה עשרה· ואימתי בעשרה לא מלקא דעתך
דכרכין פוטרים ועוטים הקוצין בכל שעה ואין בכל שער
ושער מעשרה·

הדרן על סיכום פרק
קורא

הכל חייבין בשת"י צפורים והפטורות מחוסרין חוץ למצורע

בן כמה, יהא קטן ויהיה חייב בשת"י גם מה יצאו עלין

לוי אמר לו אמר אני בן שבעה ימים כי שת"י ימים מחוסר כפורים לבית

מילה, ולא ע"פ שאין דחיה, לנזר אחר לדבר של מבלוך מהו לדמים

· הקורש אין אדם יודע ילידותו בכורים ולם עד ורבקין

כיון שחין כירו חי משנה ראשונה הכל בית דבי עק' שלכתנו

ונמרו ואחרוקו וכיון שין מכין ושואין לותו ועל זה, מכומר לאסור

ושואין עלין פרק ואין צריך לומר המים והזכר · הכא לא סמך

קודם נזירתו קלחה נזירתו קודם נזרו ואחר נזירתו קודמת

לנזרו דקחה, נזרו ומפני נזירתו · ורבי עקיבא היה חוכך להחמיר

ולא הוו לו חבלו נזיר שמעון רבי יעקב אומר אין נוהג כפורים של

ואחר ששנה כזירך רבי · קומר אומר אני כבו למכולו של והימים

הראשונים פלו · אלו שר לוו"ין שבפלו לריק ירשות מישלמו ולוי"ן

עלין ולם נכאן למר יקומה כך עליו הל"ל חי קי הוא יודע · בימי

הקבורה על יבש"ר פרואין ולא היו חוכלים את משוב בלוי בשמן

ביין ולבא ובשר לי וכל מיני פירות עד שבא רבי עקיבא ולמד לא

סליק פירקא מערכות · [illegible] כהכילה לסרור, הבן מים בשת"י,

הכל חייבין הכל לאתויי מאי כלון בב הולך וכילך של אמר לאתויי

נזיר שמשון ואי אמר לאתויי שכיב מרע דאמר רחמנא בכל מקום

חוץ מהלל נילוי עדיות ואפיכות למים דבלא משנה מקרא קיים

וכרך משנה נזירה מקרא של מלך מקבל כמים. לני אומר

הכל לאתויי כו׳ אמאי אבל אב״ב מרע לה כרך דתנן חזיר דרמנן
דילך סומא באחד מעיניו דהוי כחגיגה בע״ז לוי לבנימין דאמר
גדולה מאור פנים אבל העובר עליו כחגיגה בע״ז · בן כתפה וכו׳ מאי
טעמייהו דאמרי כיון דלא לקיים מצות פורים כלא דרבנן ולאו
דאמר בן שבעה ימים קא״ל אמר לך לוי מי סבירא דלא דרבנן
כתי בכרם חמור י׳ וכו׳ מכרך וכונו העלה רמור ואיבעי דקא׳ מנא
מדאורייתא ללוי מקמי׳ לבני וכן קלברם · וללוי מאי טעמא לא
אמר כאחרים אמר לך אלא יקבר יאמר אבוי כלא לאורייתא דהך
מצות כתפה אנא · ואיבעיא אחי דחייב לגמר זכר לדבר · דחייב
מעולי רגלים היא מיהו מנא דכל דורא מדרבנן לא ולאו קאמר
אן דבר נילי בעלמא היא · ודלוי אפקח לבי בעיא מאי דחייב
בן קלך לאביו ונם לאמו באחד מצות העונות לקטן דברוב
מולדו מצות עבד ומצות גם כהן לכי אבוי כלא מצות
כגו אינו חייב אחר יעאר חוץ מהאדם וחי בדם והיינו דרבו ואמר
לך כמ״ש ס״י ואחד דתנן דם מסך ודם עבד ודם מילה הוי ליה גם ספק
דברייתא ולקרות לדם כעין הדק והנשרם שקלו דלך אחרים ומחוי
עליכם · החומץ אין קלם יוצא · עוד דבאמן כל חבא עוד ואן כמן
כמשנה האחרונה ודקיימו ליה חרכה כמה לכי דחמרא אמרו לי דתנן
עדיין מר במילריה אמר להו מי חמרינא בעינייכו כעדריא מילתא
בלא ריעא אמרו ליה ומי חמר לה דה דשני דיעא בלא זיבה
אמעונא דארח מר חלא כדורים אמר להו והא מר נירוקה יאא״ל
סימנא קמן דהא כילי רבי עקיבא כמטו ונברו ואחסדהו אמר

להו ומאי אכשר ליה למיעבד אמרו ליה לאווי כגאך מארייתא ול
ואקבולי עלך דלא למיעבד הכי מיורתא בנן ולעולם אימא לעולי
אכי הכי כי איבעיא ואחרי איקד הלא ואיירכן ברמיתיחמרא ואיכא
דאמרי חמרא הלא והוה חמרא דהוה ליה מרה כבנן מרה וכבן הל
הלכתא. וליבא קנמאה לא היו דדים משום איבעיא להו חומץ
ביין מהו איכא אכסיפי סוחטין בפורים לימא כיון דדרך חמרא
הוא בחמרין דמי או דילמא הלא קרו ליה והלא שמיה אמר רמי
זעירא הא שמע יכול ר״ה בן אמס יואר ושמע כדורין יהא מותר
באכילה הלא ממפחרם לכ״ר אחורס כלאמו מותר מותר בכל
אלכין אסור ליכוד שמע מינה כיון דדבר המרא הוא כחמרא דמי
אמר מר קביא קחא מגבין מסייעא דכריב ולבמאי יסוקני חומץ
ומר עירין דקני חומץ סרמים מעבלא לא הוי בק יין אכס ידא שוי
קוטן בפורים מגיה רבינא ומה כוסר דאלה בגן וכריב אטוי
אכלו כוסר ואיני כנס דהיינו, שמע מינה דאלין דקוואין
אסור קל רבי בון ודילמא כוסר אוני לאי אלא כנגד באולו ולא
הוי חמרא איר כיב הנודר מן החומץ עלהיין אין דחומרי׳ יהמ
ואי ס״ד חד מיניה ניהו אמאי אין דומרי דהוה איריכיק
מר קביא ולדמאי יסוקני חומץ הרס במגנה דאזנה דקא
במי דקרני ולבמאי יסוקני וביעבד קא׳ שמע מינה דנן
החומץ מן לאסומבתו ילי חוכרן בפורים מגלא קרני חומץ מין
יין מגבא דחומץ בין יין ביין אמר ליה ההוא נגרא קנין לחומץ
ביין מהו הכי דשן חומץ סרמגא ומסקא קוי במגני דלא דלי

לוי

הוי בהדיא קתני בין אסור בפירוש ובין לין מכאן ושמעינן מיל
זה לידיכה מר אבא יכול היא בן קוס והוא שמל ברורה יבא מנוב
בלכילה רקל למשמחורם לדיר אסור כל שמורמירך ליורך וכלשאינן
אסור אסור אמע מינה כיון דדבר סמרא הוא כאמרא הוי ורקונה
דרבינו יונתן והלכה כרב ביבי דהיוכרא והלכה אין מאי משמע
אירקרב מהא מנדרין הא איכא חלא מנדרין דקאי כוותיה ועוד
אולמיה דהך מהך אמר מסברא דהך עליה דהא רבי ליה גבי
הלכות פסיקתא מ"מ קאי מנדרין אהדדי לא קאי כאן בשאוחזין
מעשה אבורקם ביהם דיקא כמי דקתני והוא יהבי ונוסף ברורה
מיבלל דבאוחזין מעשה אבורין בירון קאי אמת והאי לאו אוחזין משמע
אבורין הוא הלכך אסורא לאכין מנירב אמר לוי האי חמירא
בר קלא דהדר והוי חמירא ... ואכם יוכא בו יהי חמירא כלורים
ולא קיימינן אמא יחזור לסורו ולאו אמין דינן אר הלמם שלא לדי
מעשין אל אורה אמה לא נתני הוה דיקא קלא ושמעיה חמירא
דהא אוחזין מעשה אבורין באין חוא אבל אי הוה דיקא קלא ושמעי
קלא אסור דהא לאו אוחזין מעשה אבורין הוא דדיקא לאו מלדבים
וכן הלכתא. הכוסר אסור. מ"מ קלא דהוה חמירא אמרינן דאסור
כוסר לא כל הלא קמל רעמש עלוכרו ולא כבעי איכא אוחזין
צריך לומר אוקיני. הנזיר אם כנזרו. איבעיא להו דבי עקיבא
אריבא קאי או אסיפא קאי אמר רבי בון רבה אמע מנדר רבי למימר
ואי ס"ד ארישא קאי האי חמירא דאבי לעירים קולא הוא דקא מעורב
בעלמא אי חמירא כפורים שלא לאו אלא אסיפא קאי אמע מינה

הכל חייבין

המודרין למה נסמכה פרשת נזיר לפרשת סוטה לומר לך שכל הרואה
סוטה בקלקולה יזיר עצמו מן היין ולמען הכרוב שעבדה נזיר דר' עמב"ש
ויזוקיה שאינן מי שאכל שום ודיינו כולך יחזור ויאכל שום אחר והיינ
ריכוכוף ביורך אמר לו הא מקמן לאסור עליה חמרא כגון היין כו'
י שרי לבזוי ולמקדריה קנשה של חומר לגבן עירה ולא כאמרה
ורבי פנחס בן יאיר ואחרונו שאחר חמרה דעלמא לא היה דנרעמי
של עירב ואפילו ככר חמרי שצריך לאמן דהוי להו דנרי לנריעורא
של בני ארמו רב ביבן אמר וחייב מיתה בידי שמים של וככר עלין מלוש
קמח על הפלס ורבי עליה זה כפשיטא לא אמנה רמי גייסא לחמרא וקטליה
אי הכי מאי וככר והאחרינא ולא רבן אבופר לנפש דוכה לא עלאחר
דין על עצמו חייב מיתה בידי שמים אמר רב לך אחוה במה מלייא הא
שמערה אמר ליה רב ביבי ותקין מעלזרה אי לאו דילך אמרה רנבה
רבא קוה ונחר לשמעת לוינה רב ביבי רמי בריב וככר עשו מקאר
חמה על הנפש ובריב קיש אמר לה אל לוי מאי קווא דק אמר באמת
בר אלדין עבדי כיקשריך. נזיר שמשון וכו' דנא ואי עבדי נזיר
שי נן וכי מה עיון ענבים לגבל נזיר והלא כריב מחרבנים ועד זג
לא יאכל שלא יא זמן שהוא אסור ויש זמן שהוא מותר הא כיצד באור
נודר באור ימנו הוא אסור דבי יאנבלאות בחור קיינ של לאיבור
מי אמר רב ביבי הכי קאמר לא יאמר באלמא באור פינו ובריב
דקא מזהר לן רחמנא לא דבור מאום לאו דבריון נברמיהו לא
מנשכי הגלו אמרה למשרי דקא שבדין מאוס ולוני עורלא דבר
מבאול לא אי ימורר הבי אמאי קמזהר לן רחמנא לא דנאו ד
שביר

מפיר קאמר רבי יאשיה הכי אמר לך ר"י הא לא דבסור מבעיא ליה
לכדרב"א רבי אבא כהן ידוע דריא רבי אבא מאי דכתיב ומה
שני כלאים לא דבכור עושה דורה לגזירה שאינה כרמו חולק לשון
וזה שאמר איסור עבודת מרו וכלאי הכרם ערלה ורבי יאשיה האי
מעקרבים ועוזן לא יאכל בפסח ואמר מר בכל מקום שנ' לא יאכל
לא תאכל לא תאכלו אחד איסור אכילה ואחד איסור הנאה במשמע
לוי אומר אני לתרו הלכה אילמלא שאינו חייב במלקות
פורים והאמר לוי הכל לאחויי כגיד שמעון שא לתקן חומר
דאמילן כמשנה לא הוי דגו ששומר הוי מנקחם מרק ומתמכרם
המבר והאי נברא לאהוי מקחו מרק ומתמכר והמבר דמאי שעמא
איררקון לינן לאיר כי היכי דרקי להו קורא והאי גברא יומיה
ליה ליה קורא בעי אבר לוניין מאי ועמא דרב ביבי משום
דבוה ליה יכר אם נוחרין ואפילו בגן גנים לא בעו הלכ' הא
הכי לחומץ ושכר ובוסר לא נרעבו דהוי שערן בכלאו דהוליו
דבר אם לו מוכרין אמר ליה רב כהנא ורב אידן מאי טעמא לאורייתא
כראיה אמר להו אמוראי כולא לחייב ולייל אי כפיה להו דין שעלי
מהול מהו איכא אגס ולי קוורן בפורים אמר מר גזרה דאשמע
דיה קמורה דליאר כח דינלני דרב ביבי שנור דמהול הוה דלי לירנן
מיניה בעא רחמי עליה ואחייה ואמר לוי מאי חכם למעבד הכי
לא שאני רב ביבי דגברא רבה הוה ולא כל אדם זוכה כולי קוורן
מאי כוחקא ואמאי סלקיה לוי אין לאו בשגג אין אדם זוכה
בו ולי קוורן בפורים שבע אמר ליה מר קבאה נזי לתלא

הלכות יין

רב פפי לרוס משום הכין הוה דעבד עם אמרו מר קשיא
הא ארנעה דכתיב זה יהוס אזריקיוהו משום לכל לאו יהא
לאו משום לכללא הוה אמר אין אינס יוצא כוליה רבנן
בלוריס אמר אמר רבי כון האי מבעי ליה לכדבעי רבי
דבעי רב כדי יין לכן מהו אבל אינס ילי חוברו בפוריט
כמעט האי כמי חמרא הוה אמי לרבא דהאי לאו אנוסקיי
הוא ופסקא משום דמשום לכללא הוא ומשר אמר
לן מר קשיא האי מתלתא אמר כמינה וקאמרי לה משום
וקאמר לה אמר רב פפא אפליגו לבלהו רבנן דבי רב ואמר
לי משמיה דרבי כון לא הין דבוס משום הגה ודכי קלמא
זהו ורבי קמי דרבי כון חד אמר משמי מה מאן ולייני
בל הגנה ואין משום אוריבלויס וחד אמר מבני מה מאן
עורן בלהגנה יתוך מפוריס אמר רבי כון מתובתא לי כוק
שמועה קורטור ביאר ומשום רב פפי קיבבאל להו כוס על ברכה
לבני להאו משום היכי עבדינן בפוריס אי משום ליה עבדינן
אי משום פורס ואי לא עבדינן ליה משום אלאורייתא הילך והילך
דאמר דכוליהו לא מבדינן בלל גב ולא דנגעא אלא לוי אמר מבדינן
עליו דלא קני קני הוה יורך מבלל דבחמרא קיימא מבדינן בפוריס
ודבעי נמי דכי עמר דלכים נהמא וכוס אלבע ואנו אין לנו אלא
לדבעיה קני מלא אמילה הרחה ואלא היכי עבדינן לבהויי ומשום
אמר לוי כעבדינן סבר מנהגי רבנן להוי דכי קמי לרב פפי
ואיבעיא להו היכי משום אמרא כולי ארק לבסה עברבה

פרק

מיהו לא ואמר דעבדינן בחדא בחדא וכיון הכי מנלינן בחדא ועוד
דאמר רב בתי והוא אלא דאיהו דאורייתא מבטל להו דרבנן וכ״ל אין דרבנן
הכי לא אפשר הייי לבל דאיק לא מצינן לכרוך מצה ומרור
מצה ומרור ועבדינן להו מקמי נקמו דלא נעשו בכשה וכיון הכי
מנלינן לבסוף מכורך וכו׳ ואמר רב בילה וכיון שכן כולו ה״ל אחר
לכרוך לקיומיה דלא מבטל עליה אלא דליכא בחדא מצה ומרור ועוד
הכי מצה ליה מצה מלין מצה דרבנן כמו כן לבואה עין ומלי דרבנן
לכרוך מברכינהו בכל דהוי מצה לגוף כוס של ברכה מקמי הישנן
ולעולם לורים הוי מברכי׳ דהא מרגשא לא לא אמרו אמר רב פפא
נכון לבטל למעבד כברכה וכן הלכתא: ואם נצטרך לומר כו׳: מה
ואם נצטרך לומר מה הוא כבר מצינן כמו לאחריני דבכל כקרבא
בפורים הכי קאמר ואם נצטרך לומר אחרי עשה והיה לא כשעשה הכי תנא
אלא מחשב לקיומה לעשה ולא מעכב לאו אנו הייינו החיוב: ה״ה רבנן
רבנן מסירים הראשונים לא הוא אוכלים בשר משום בתים אלא בלי ולא
להם בלא מצה אלא בין ובטלן והוא חייב להם דכי עד דלא קדים
לאכול לא התם מצה בעינן אמור בכילה כעבדון אמר לן אדעתא
אכילה אנן דהויא ויהדר ואכיל אכילה בכל סדר לכרכה לה מאי שנא
אחר עשייה לא מבטלא לא עבדא היא אמר קאמרי ליה רבנן נר עד יום
לי ס״ד באכילה נמי אסורה לשם ליה קאמר מה כל הא כנסת הראשון
כמאמר לנפשותיכם כן דיעבד מצה ואמר מה כל דמצא אני כן ואין
אלא לא רעשה הוא לא להו אמצעיתא דוקא קאי אמר מיבעי לי.

הכל קויין.

הלכתא כרבי עקיבא דאמר קנוי ... ר"ח הלכה כרבי עקיבא קמייתא
מן משנה ולא משניין קדמה דהא לא ... :

הדרן עלך הכל קויין

המשובח לנר

המשובח לנר אין לוקחין יין מבעל קוס וקכתנים מעידים שלמחצה
ושל עלבן · יו"א ... ועבר כדבר מעידים ... מן ...
הלקחים ומכל דבלים אל דק ביחוד המקורה: הכום שמשמשים בו מניסם
הענה ... אל ומי הכום ולא הגלה וכן כל אחר כלי חרס · כל הכום
בכום בלים אין מכסים ... לאחר שלבין אל מגעולאוס ללבתן
ובעליך כהולך בגת ולאומר כוכם ביין לבוגו ובוס עובים ... ואין
צריך לומר הכלים שמשתמשים בהם יין אסור לשתות מהם ורבי עקיבא
היה מכביר מבל וחומר: הכלקיים במחקר לורים ולאכלם משעתים
אל והיה מעידים ... וכעד וכבל וקלל ויין וכל המרבה ... [illegible]
בדרכה ואפילו קלורים ... אל ... · ... מגעתם
חייב אדם לאכל בכורים לאחרים ... לאר ... רבי עקיבא ...
אלא: ... ...
עשר ... המלך ... ... בני עירו ... ...
לאחר ... והוא ... כל בני עירו ונותן ... לו לאחר וכן ...
הדרך ... [illegible]
מן ... קורים ... ... עשר ...
מ... ... ... למלך והוא קוזר ... ... בני עירו אל עמי
בעצו

בעלו ישראל ומקבלו ינהלו ולאומר ויעבור מלכם לפניהם -
ונוחנים מיני המשוחטים הכל רבני כהנים ולקמיה ממשא אשר לא
יפחות משני רבעים לין · חייב המלך לעשות לה הכלי ולבזבז ממשא
ויהיה מקלי רבע אבל נפשו של הן לנזיר תן לשבועי תן לעשות נכסים ·
הכל חייבים לשמח הה לשמר ודבורים שנ׳ ושמחה לשמח לשמר לבק -
ולאומר קחו נשים והולידו בנים ובנות אבו בנים קולמוס לנער מסחרן
לאמר׳ הן בלשון קהל ·

סליק פירקין

משוכות לשר מילי במעשייהו דרבנן לכהני לך רבנן סומא בצאן
הוי שלי · מניין קמרה לו צור בה מדרבנן לו עסקחין לוי בודלבה
דרבנן חזקה עלקמו אינו מבלרה גבר אינו מברון מרחק יגו
ולי הוי עם הלכך דרבה מחקדים בלורה מלאה ערי הירקת
· משמע שאמה עמר בטל · הנה בירת החסידים הראשונים
נאמר משוחו ולנן עסוק לשאין הרחק ירחת בי פירי בלה א
לי נשו בקימורא ולגורירה כהנים ומברכים לר משאמלכי עמו
משאמרו למשאמרן והקירנה נקי אדן לן באכילה מנדרין ·
עקיבא מגרשין להו מהלוני משרקיה לכל ממשו מורלין לא
אלא שאה להם סוכילה עשרה טפחים ולין · הכוס משרבמשים
בו · אמר רב אחאי בר אבא ורוקלי שבת דה חדרה עירה על
כלי חרס אינו ויצא מיני ניין לעולם קבל כלי זכוכית לא
מגדרי · אין ולאמר רבי כין כלי זכוכית אין בולעים ולא פולטים
ומינה לאמר נאה מגרנית בחתני וכן כלאחר כלי שבת מבולל
לככל:

דבעי׳ קדם קני׳ ורוקה מאני מעשרן מכל מקום מיהו סבלא לא מינה
אמינא לה מעשרנין בהקניין כום וא׳ מ״ו אחר מלוני מנשי א׳ ריא
דנקט כום לו מתקבלים בפטרותיו בהם אלא לאו ש״מ דומיא דכום
קאמר ש״מ׳ הטוען כבום בנים א״י בניא לה ואבולה מינהדי כלל
רבי עקיבא אור׳ למנא הריאה כלו נכס אמנם רבי עקיבא היה מעשר לבנם
בתים מנך׳ו הכי קאמר בהלה מעשרין בכום בנים לא כ״ג א״י בניא להו
היכא דליכא חיובא אלא למעשר במאי שמעינן בסח א׳ שנות הא מטמ וגון ראנו
א׳ בחובא ליה להו למעשר א׳ לא שמעינן כלל אבי לבמוחני מעשרות לי
פוריים אמר רב ביבי שמעינן ליה בפנא וא׳ לאתובי הא מעשין ספרא באמר
רב כהא והא אלא יהא טוכח עולמיר להטריח והאמרינא לכל לראבה הוא
דתן בבכורות: הכל חייבים בבכורה כהנים הכל לאתויי מאי לאתויי
רבינו יהון העכו״ם והכנענים ומע נבא מעשרים אורש בלורים ועינים.
אותם יין על לאכהא לקיים מי, שנ׳ רנעכר לאותו ויין למע נבאים
אמרי העוגב ואם לאו מוציאים אורש בקלים והדקנט עשיכל עליהם
רבי חנינא בני דנת בי מעשאה קמי דרבי בון ורבי ביבי ואילו קלרוים
בגו ב אמר ליה רבן הבי נמי אמיבו עליה ר׳ בון ורב ביבי אמר להו
הקוחד בא (והוא קיק) אלמינא קאמרה ליה אין הלא מותרין מעשבו אדים
חזא רב ביבי בגהות ינא דהוו קא מעשים א״ל מאן נמרכינו לי קלי
מבניינ׳ א׳ לינא ההנביה מעבילנא ליה מאני לני מנסורה איקבר לוי
נמרע רכו הני רבנן בולא ובזרי שמעתא לא מעשרינן אלא נמיר ש״מ
ולאמני מבניינו מעשרה היא א׳ לא הוו דנבר דרבי בינהו מעינא
לקו בסילוא דלא מבנע ואם הבא במאי עסיקנן דעיברא אראבה דר
בבור

כשלר ונולד לשלשה ירחי ומחצה יומי דאמר מר יולדת לשבעה
יולדת למקוטעין ומוקמא כולים דשום עבורה. וזהו דין דאחרי
דקי מעוברת שלא מילאו כולי שליש דאמרי דהוי חמשי ירחי כשיר
קמשמע יומין הוו כמה דעבידתן לקי עבור נשים כנסן בחודש והא
לא הוו לו חכמים משום הכי לא הוו לו חכמים דבעו לסתור משנה לומר
ולא מעשה ונראה דלא מבואר לכולי האי דקשיא כבר הוי דלבין ימין
כל כי האי משבר וכו' דין הבא כמאן עסיקין לאחר אמרו והדבר
אין אחר מעוברת מבריתא דתאומה וכו' ומעוברת הני בולי לטבר
לארבעים לזכר ולבתר דמנינא לנקבה אבל מתניתין הכי דמעוברת דלא
לא דעתך הכי דלא חתן אלא נשים משאר דמשך מעוברת
אבל מעשה כמאן דלא לאו שלמה דומה לארבעים לזכר אלו
מתניתין דמנינא לנקבה. דלא נגמרה צורתם והיינו דקאמרינן
שלא עוברת שנגל לעוברת מעלו דראון לא נגמרה צורתיה
אחר שני ירחי כשר חמשה יומי הוו אלא ומחצה יומין דר' נחום
ויומים כול לפור"ח לסיון וחד דרמשן ובשבט יומי דחנר ורמינן דהוי
והוו להו שתי ירחי ומחצה יומי לאמר דר' [illegible] אמר בר [illegible] דשנה דבי [illegible]
אמר עליה דלוי [illegible] בר נש כי מינה מר ובודא להם שמעוברת אמר
הוי נכב שמתן קמקוימא הכא אחר חזי ליה בקבר לוי שולמא אבל דנום
שמעוני אחר גני בר הוו עסקי הילד ונולד כהא שמעוברת לא הוו משני [illegible]
אם כחני דתפסיר דעולא מני כרבא נגד לוי משני דבריתא כוס דרבינא
וכוס החתונה וכוס דהכיע וכוס סעודי יהיו לבר יהוה לשגון ולשמחה
ובריתא דרס שגון ושמחה נישואים והיינו והתכבדים דר' יוסף יהון לבי רבע
בחינה לימי לומר הכי דמי בשלמא כוס החתונה כדבא מעוברת שלא
כוס

כוס הרביעי היכי דמי בלאו לאחר בא דאמר בברכת ואי אמר בעה"
אמר רב יהודה יהללוך אמר שמואל ונשמת כל חי ולכך לאחר ילדה בדיעבד
ומי משבחין הכי עבודי כהנא אין בדיעבד אין אחריה ונחלק
לברכה וכוס הגמר הכי דמי ולה בעשירי ומי מאחר כלוי הכי
אין על דקי שגר ירק אבל ונפק מינה דכי כון אמר ליבעי מיניה
ונמרה אבל כגזיר סרס והוית סרס כוירה אלו בים יום ואנן לא דרבנן
עבודה בעדיבה והיינו דרמזינו יכלו ואיבעיא ליה דרבא ודרב בר
קול ואמרה יהבין מיגרהו אגרה עלו שכיבה אלא אין ודוו דחוי לבר
והבורע עיניהו בלוי אמרו עלי הלוי בכל שמ בהיה שמר עליו נשלה
על אלעזמר בתוב מיני מתעמים. מאי טעמיה דאמר ילדי מתני
זכור מה מינימר לארבעה אין מיני מתעמים לארבעה ודרי עד יום
אמר לך מבל הכי מגלגיר פליגא ואין דבוי אחר דבוי לא למעיה
ואיבעיא להו דלרבי מעלי בורסי מאי טעמא דלמא אבי לאמשי
מאמשי בורים והיכי דמי כגון אדבו אוכלי המלך מאמן הגלגלי
כבישי והדין הבלגלי כלב הכס בזה מאי ויגרבה ואמלו ויאלו
ואינו רוצה לאכל מאבר בורים כל מהן דחיד ליה נפש: ניקא להו
לאיומניהו הכס בעלה עירס אבל בלבנו אמש. לא יחזור מאמי
הבבלי. מעלן ובריכה ואמלם מעלים מיעוט משנים בנים יחיד
המלך למעט את הכל. מגלי דבריה יחרם את כל רבהו ואומר הן למען
הן לאורי הן לענוש נבמן הבלחיבן לאמחר גזרתו. הכל לאחר מאי
לאחרי זמן אכלה ר"ר מבגלין ונסו. ואיכו הבגים לזמנים לבור.
למאי הלבדם לבעול הגזור בזמנו דאמר אמעט הרוצה איקודש
זכרים יבעול וגוה. באבר ומלבו קל ואמר באמרבהרי הנא ביבני
חסידים

[illegible] הראשונים בסוף משנה זו והאריכות בשבח יוסף [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

הדרן עלך מגילה נקראת

באחד באדר

באחד באדר משמיעים על השקלים ועל הכלאים ועל הכלאים
[illegible] ומשמיעין אף על הזרעים רבי מאיר אומר אף על האחרים. לא
ילך [illegible] בפרק מגילה נקראת על אחד עשר בו וכן נמי [illegible]
(לא ילך [illegible]) כשמעון אומר מרחם [illegible] ועל סופו [illegible] [illegible]
רבי שמעון) משנה נקראת מרכס [illegible] ומקום [illegible] להכנסה [illegible]
הכנסה [illegible] אף [illegible] [illegible] ומקום שנהגו לעשות מלאכה [illegible]
עושין ומקום שנהגו שלא לעשות אין עושין ובכל מקום [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] מפני [illegible] [illegible] אבל [illegible] [illegible]
[illegible] מפני [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] לא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] בין [illegible] בין [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] לא [illegible] ולא [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] לא [illegible] לא [illegible] [illegible] ולא [illegible] [illegible]
ולא [illegible] [illegible] [illegible] על אחד עשר [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] לאחר זמן.   סליק פירקא

13

בלקח בחור מפרישין על הסבלים ועל היין וכו' על הסבלים למאי [illegible] לאתויי קטן ועבדן דהוי כמנה כשמפרישין בכורים במחכל ואמרה אוי [illegible] אומר כסכלך והיינו דרבי[?] יקר מה כמה ומפשיו סבלך מעט וחילך שתי מביאין את הסבלים ומביאין היין אבל אמר ימן מעט הסבלך לבעת האלות ומביאין אותם וקורין עליהם עד שמפרקים את סבלותם לכל נקיים את אל' נס בירך באסכל הולך לבו חמר מולע לכל סבלהום ותני אלה ריש שמפרש דין הפוחכה לא ריאה אשה מתנו ומתניתין כמו דקרני על הסבלים ועל היין והיינו דכריב דנו אבד לאותו יין למאי נפא סרם המקראה ורבהו קנואם יין לאוכל לאמן מאי נפא. ועל הבלאים וכו': למאי הלכתא תנאי כולהם ממנים ואמאי מבדרין עליהם אלא יתעו אלהיהם בדינותם בבן לרבם לבהרג חנם הבורנים ובלים ומקבלים משר כורים והולכים להם ונעבד כלא לבהרג ויחוים בהליכו פיבוזה עבדי ביכהו והיינו דכייב אין אמונה בנים וחפילו בילוים ריעים אמר רבי ברוך אני רואה חורח לחד אפשה כוונא עם הכילי ונמושך בורים וכשבאו לאתר נגבו זה מזה והכו זה את זה על שילא נאמנין חורה שע המבו לא יורד את חוס עם הכילי אפילו באחד ימות הבנה ולא בבן עבורים: ועל הכילים וכו': למאי הלכתא נבור בירקיה אן עוף לסעודת כורים ומאי שנהם מקדימין מנחה כאחד מבנעורים נא דהא פסק מעברים מקחו מבעשר אין הכי נמי ומאי שנהם מקדימין נדיה ד' למחסב ועי' ליה אורחיה והדר למתניתי מנמסר כורים נהא אחרה יונים הרדופים את אל הינו שמן ו' כדי נמנע מלשון כאחר כבי אידטוכבירים ו' מכבר בחול ונמני' כל המסחר מוב מעניא הגמון הבים והיינו לאחרי קינא' לגערו אלבועל מעניא מסחר מוב בשוק נ' לא מאי נמסם מקדימין טלי הלא כבי אידקיל הגע הגע לאחר ולמאוה מביאה חוא אחר דרץ מסונתם אחר מרבי[?]אנם בגמסחה: ויש אומרים

אף על העולים וכו׳ · והנה קשה למה לא תנא לומר הני שבעים ירבי״
דרך לומר אף על העולים · שורים מאין דבר שאינו ראוי לדבר יען
דבריו ומתבאר שהבכורים לא הבריא לדוש בשם קי׳ אדם׳ יהבין לבו ולא
חסר לא מכשיטין ואין הבריא בשם דבר דרך מכריזים על העולים בעינוי
לשמוע השמחה מעולה וכל מי שחיו בה לשמוע שמחה מעולה אין כורנים
לו מעשר פירות וכן הלבבות · נראין דבר הבין · כשלחמה הלבן מגנו
שהואז מעולה ומרוב עם כל אדם ומעבירין דברים מעשיו טעולה
נראה שלחים ומנים כולי ינעמה גמירים ממנים קל דעו וחי שבעיבה
שלו דעו ומועמד נפשו וכל מי שעונה אל כנואי קינו והדבר יותר וקוח
כי נעשה דבקו והדור בעינים אוכלים ושמחים שורים והאשבעה אליבו
שורעבור משונן והיינו לאמר קינא איך כי מגון לבכה יקל ידוד
ארעה הלבבות ולא יוכל הימלתי אבה בדרך ועוד דקדמון הלקנו לדרך
ולינו שוהל בגלות ומשיב בארץ רפה ובבוא ראש והני מלי בשור
יושב הגנה אבל בזה יברך מלינו וכמה אמר דרים כמולה מיני ירק
רבי בלעם קמי דרוחה וקא מרעה לה כנע דיוסנים מלקי א״ל
לא שנו אלא רוחה הוא ונעמוד בדרך לדרוש אמר ר׳ אל קהלן באלדמיה
הגה, ואם ימתין לומר כבאור יתור הגנה מעורר כדי שיחזור בלא מהיון
בכורים מהם קבו רבי שמעון אומר כדי שמשנחור בילדותן וכו׳
אל הראש ירא לאקבל כהן כאחד יתעורר הגנה כהן בכורים דימי מאיר
ומנה כ״ג רבי יוסי אומר לאחר לנגר בכורים עליו כן הבעלים גם
ובעלי מצותיה בדרך לאקן רבי בלעם אומר באכילה ובזריה יחזקים
אוכנו לעבור וכו׳ : תלמידי חכמים אומר בעולים והלא אשה היא לא
שב פיקו׳ · אם משאיה לב לינקה · נחני ולמולי בעולם מי לבני שאין
מעורבין אותה בשמחה שמחה דורה לאור ומעט פירות לחול

אלפין ב׳ יאור

בעי רבי אמין בנין לאו ורבי כמון עאן לאו אשים בלאור בעיא
קיקי ונור לכלר רבי אבין משמיה דרבי בנון הלי בורבא מגר בנן לא
נפקא בנין ניה פאור הא דהלי סרנקי לרביסר דלמא מאבא ליה אשתכח
אלא נמשע מאמיר פורים ושני יהכר רבי בעון והא מא משמיה נביה אלי
מאן דבעי למשבע מעור פרים כבי לכרא לבבי עבורא מריא דקא
כאבר ורבי נמי לא נאוב לא למשבו משעור פורים ושני יהכן עדי דרא
מעין ירמה נאור על אדפסר ביה אי דבי יה דרי שמעון אפילו הכניסה לו ל
עברים ול׳ אמור כופה לו למאור בבמר אהבי לה מבילה ליני אימני
הא קאיא בלן באלד ימעי האנה בלו בנאבר · אין נגעים נגים · קניא
רב שלבן אומר משאין לו לאר ולא אפיה לא ינאל בפורים מנקני
האורח לבך אמבו רכמים מנחוד אם לא אפחן בפורים ונחקא נמי
דק דנו אבא בקיחה ברבסילין הא איבה בקיחה ברבסילין לא· ונור אמר
רבי שמעון קתני דרבנן הא מנבעיא ליה המנבא לכרא ורבין בלא בשר
יהא דבין בלא בשר ולא ביקור איריבה רבי שמעון אלו ירקות אמנם יוצא בהם
ידי חובתן בפסח מלני פסח אבן דבלהורה ורבה הורה אין שלך קיוור דק
על דרבי בנעם חכם עלבבעינן · קהוא דהוה יתיב קמי דרבי אמין בוספוים
חזיה דהוה עביד א״ל אמאי עביד א״ל דלא שבעינן משעור פורס מבני
האורח א״ל מסתך אניא לנה חייב דהוה עביד א״ל אמאי מבדר א״ל
דלא שבעינן משעור פורס א״ל בזעירא לברי שלמתא אל ולדיך אמר
ביאזיל למקמי חזייה דקא בד א״ל לאמעיה גבליה בר זוגה דהא ברייב
ומתנער לאחבוונס אין לך אבין גדילתא אין היה ליה נולאי לאוקיה
א״ל מרבי לאמטנו מנבאסיר יטעה מיני אמאלו שוב לירחבה תלוק
בו קאיל רב אמין א״ל בן אמליה לשומכרין א״ל דקבהאורח קבול ואזיל
והא נבי א״ל לאמעיה קבליה יגר מנינא כריזלא ימתרו לא היים דרבי
אמין

גמשין ומעמידין באבזיונים · וקרבנא שאף שעורין דבר דבמרדכי אמר
שם דם ואחרנא מפני שעוור נאמר למשה בסיני ובלא חייב אדם לעזור
בעלים ואיך קשי ומעליותא ושורטולי דקיקים ושורטוליקי ומעובתא לי
בקלאין וכיוצן לא ירגלו שרק יל בר כבי שר יאמר דבר אוזן שר
דמעלין בשר יונים בארץ ובאל בטורים אנשי פלסני פרייני פולקיי
קוליוצי וקטורעלי הנה הוא נראה הלכה והמקדש והקדרנאות
כבוד רבי אבין דבהעה אמר אין סורחין מבן אחר מעמידין עליהם הלכה
הסלם אומר אין בורחין משאר ואין מוסיפים על שדם ואדרבה
כל מקבלין כהונה איגשי כבני בל סלם ובן הוה קרבונה אומר אפילו
עני אניבר לא יפחות לו מעשרה מיני סעודה כבני עשרה בניאלן
אי בעית לה לבריה מהו ומי אישר בבנו זבחים אם בבן אומרין
אשור לבריה דאבין אומרים אשור לבריה מקבל דבבר והכבנה והעני
בין אין אותם קאים ליה לבי אבין קאים בעי דרבי מהו למשוך יין עם
המים בבורים דבבר אומר אסור והדין מעורבבים בשיר בין היין
בכהונה מאי לאו מעורבבין מאי לא מעורבין יין לבן בין אדום מאי
מעורבין בגוזלא הנמס דרך עצור מערבבו · אי לכלם: ובבארבמתה
הבא יעוגם לא מפני אשער על ה לעותבמ והדין רבי הלל הלא
אותר אין לאוכלים בבורים אלא בכלם דקלים להעבד בבי אייבלתים אדרבא
שאף שעור בבולם בבלב דבי בלום חירשא לעבן לרבי הלל והרי
מיני בבלע איום קלים להעבד והם מורך דרש ובמיני בברא ול
רבי הלל מה למיני בברך אבן לאוצו נאכלים אלא לראשון הקמרבבו

16

בשרו מאור

בהמה אחינה כאוכלת את הבשרין ובקרים כל עבר אחרים אוכל לבשרין
הוא קל לאוכלה ידיעה רבי יאכלו בי יקרה נפשך לאכול בשר בכל
אות נפשך תאכל בשר ומכאן אמרו אין אוכלים בשר אלא לתיאבון
ואומרו בבשר חיה ועוף אלינו נשלחים בימים ויתכן יקדים קל לבשר
בהמה מלשוייה היה אנו והעדנים מעניים לו לחם ובשר בבוקר ולחם
ובשר בערב והיינו דאמר ליה הבשר אם תבלתני בבשר ובמעדנה
אמרו בשל בשר בבית כלא לאו הלכתא מאי רבי יוסי הגלילי הלכה
כרבי הלל ובן אמר רבי יוסי הלכה כרבי הלל ובן הלכה כרבי הלל:
נפסק רב הלל דהיינו אמר אין אוכלים עופות את דבלים הקלים להרגיל
כי יאכל יד פעמים ביום ולאו מים ואחולה אחר כך לאכול ויד פעמים
ומאחר בפולים אין מונעים אותן ואינו כל מיני פעמים ידוע ובם בשלו
פורים מבלין מבכלין אותן ומניעים כדבר אלא יאכלו בעתו ופעמים
ביצוע הזה ומבשר לשוהה ואינה מעכבו יפה לרעוף ולא בבשר יונים
וחלבים ובבשרונים וחזנים מאי טעמא לא מפני זמם יקדם
ונקדם ויאכלו קר והיו רבנן כלא הלכה יקור מבלבל אין היא לטוחנים
ואי אמר יאכל נהובורם לאו בהו ליגי סכנה ולא כיקור מאי טעמא
אמלא יתגלה אדם בלבו מהם ואין בית הבנינה כבני לאכול יד פעמים
אבקייב בהן ואחר לאמנוע מאמר פולים: באמר ח"ח וכו': מני אדון
והדין לאכול אין אדם יוצא לא בבשר בהמה ולא בבשר דגים ואוכלים ולא
בירקות כי אמר אמרה קאיא דגים אינם בהמה, אמרה לא
הא׳

קא"ל כלא כרבנן · כה כלא בשאיה דנגל לא לפרוטי הא בדיקה הא
בנפש · דנים אלנים לא קא"ל הא כרבנכי · הא בשורי דרבכי לחפורין
שורי משרדין · אקדי אלמרו חכמים דנים קונים מקריס ומרדים
ומעבדין כל נוכו שלאדם: לא הלבש אשה: תנו רבנן לא קפוץ אשה
בפורים ולא רעלה כליה שלא יושבת בין הנור לכירים · רבי יוחנן אומר
מר"מ חדר על יו' בו · מאי טעמא אלא דהא יבנמיר שלא אקה
יושבת כמול בכירה בין הנור לכירים ועומד בשולה לורים
וגמרי אין אשה יושבת מלורח בירה בכוני הבישול מפני שהן מלאה
שאן ואמר רבי נחמיה בנור כולם אין מחמירו על עצמן שאלילין תאור
אילו שגן מחויל בבנליה מרבור אור · לבישול וקונם יוכחור שימה
מלוקה בדים ופן אמרו את בנים שבשל בלא דירה לרבן לא ימשון בקס
בום לרבן · והחשה אין דרכה לפאור על שרקה מעקשין בקלפנה · כגב
רבי יוס טוב קשה תשובה מאי סדר לכעוס תור כשער אין קשה תשובה
היא הלבש ברצונה והסור ברכוש בלא מקום למקומי מעשרמן לורים ולבא
פיקן שובליה ואפאוניה בקיאן ובק אור בהלכות פורים בקלבנה:

הדרן עלך באחד נוסר

העשר

העשיר שרצו לאכול בשר חיה ועוף בכל יום בלורים ישנה דיה רנגל
לאכול צלי יאכל מבושל מבושל יאכל צלי רבי שמעון אומר היה רנגל
לפרור בחרכשה בומוה ישרה באשונג בזמנה ישנה בשאת עשר רבי
יוס טוב אומר היה רגיל לשרור בכלי זכוכית ישנה בכליכסף בכליכסף
ישנה בכלי זהב · השואה יכו מעלין לפורים לא ישנה מוסם הרגשיר
אלא דעין טעמא ולא ישים בנוכה דלולין דברי · רב אקה רבי אמי
אומר לא ירבבבה כבר מפני שמשונמשונה אור הפורידין ואין לאסור
לאסירה ובן הוא אומר אכול לבם דרבנה לא טוב · מי שיצלו יין מריק
מן היינו מולין דברי רבי הלל רבי שמעי אומר חייב משום דמשמיע שלא
השונה את הפולים בפורים חייב במשונות האחרות ובנין רב יהללאו
הפורין לא יפחות מפלוסה והרעומיה לא יוסיף עליהם עד · רבי שמעי אי
הכל כמנהג המדינה · דאוכל משונת לורים בחיר יצא · דברי ר' שמעי
ר' הלל אומר לא יצא · אבל המתוכב עלורים אוכלים מעין משונה פולים

דברי

דברי רבי יוסי טוב רבי שמעון הפרנס אומר כל מי שאינו אוכל בשני
שבתות הללו ומענין סעודת פורים אין לו חלק בעולם הזה ומתעסק בבר
שבת אמר רבי שמעון הפרנס שעושה לענין סעודת פורים בשבת שלפניה
ולא בשבת שלאחריה והוכח לה מה שאמר אין אוכלים מיני פירות בפורים
ולא מיני קטניות רבי טרפון אומר אף לא בני מעיים שבכך אמרו
בני מעיים לא בשר נינהו ואפילו לבן לא בר נש קייב אינש לבסומה בפורים
כלים מתוהו דברי רבי שמעון רבי שמעון אומר אין שיעור לשמחה שלא
פורק נהולך על שלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי

סליק פירקא

השמיר שהרבו לאכול וכו׳: איזהו עשיר השמח בחלקו ודברי רבי שמעון
רבי טרפון אומר מי שגדול עשיר מעלה בפומיה דרבי טרפון אי׳
מנה כל להעשיר אלא מי כן יכתבם בכל ובזה שבי והיוצא על ידי רבי
וכן אמרו בזה לה העשר יעמוד בכהונה שדה אי לידיה בר שטן והא
בר״ב וידקדוקים העשיר ותנא עשר לעשר עשר בשבילי תעשר
קאי לרבי טרפון דאי׳ אמרו עליו על דידי מה שבל ימי חייה
לא בא במאור ואוכל פת סובין ושורה הכתוב על שאכל ממון גזל וכים
מירדו היה בנו ודברו בלשונה וחוזר לדירו ולבא בדבר פסים וכלי מילי
לכ״ס אמר שאי יכין לשא נדיר ילבש בחורה שעה אמרו איזהו עשר
השמח בחלקו והיינו דאמרי אינשי לרב טור לא הפלא ולבר בשלא
דכלא: השוטה יכולין לקרות: מאי יכולין קל לאורה בלשון
ובדומה קורין אורה כוחבין ובלשון שטין אורה כדי הלל קרוי אחור
מבדילין שלא סביל יין כומי לבן ואלו אחר לוגים שבת אדום ודומין
בשם ולבנים ודבוס ואחר הגני בשמים בגלל מתפרקים בלם שחולים
הלך ומבדילין דיני מדומם ונעורין אותם שבבלם בבלי אמר הלל אין
בבלי עץ אוכלי חרם כאשר יטרוק האלהים הבלים בגזרן שלשיזיה
הכל מעורב בבלבדן ואח״כ מבדילין אחר המסובב ולבסוף אורן ו׳
הענים אויר כפי אלה שדה רוחה על שיזיה בבל ואדום ולבנה
בכוכב וכן אמר שזכות הספים למה נקרא שמה אסור שבי״ך
מאדים בשבת שכן בבבלי פ״ס קורין לכוכב אסור והלועזין
[redacted] במלכות רומי קורין לאסור קורא שלא ריצה הבי״ך
נהוג

להיות כה טהר ומה טהר זכר לאמור כי זכר לחורבן מעשייש ניק.
ליחידונה, כדיוב במעשה לאמר כיום שהלכה לאמר לחורבן לאמצוה
ולכן שמלכים מעשה: המלך יושב על כסא מלכותו וכסא כמו ומשום
בקדשים כהונה ומלכות: אחורים מאיר ומאיר על חרבות וכי לאמר
שמה שאמר המלך כהו כל האבנים ואספו כנהם והמלך נפל על אחיו אריה
ולא היה בונה להבין כי הנה מאירין ככוכב ואדהשיא לב המלך אחר
אבני שיש טהור והיא בשרה הנה והמלך קם על רגליו וישב על הכסא
לכן אמרו אל תאמרו יבמתו ייבמנה אחורים זכר לאמר: מנא ש"ע ליין
מדרך: מאי אמתא דרבי הלל משום שאמרו כשם ייבמנה לאמר ליב
ר' אבא והלא כמה ייבום מדרשים שאין להם נושא ייבומין אחר מצוה וקום
שיש לו נושא ייבומין והלא אין חליצה יין הוא כמצוה ייבומין אחר מצוה
והוא אשר לו נושא והערוה בייבומין אי"ל לר' אבא א"ב נראה דבלי
לשון יקרות כל הייבום לאמור לייבום חללו מעוררין קשיא וזהו
מדרשים שאמרה לו הלל על שבאי. אי כשיא להו יין דידן וייבומין מהו
יין בידן עשה משום שלום בידן אי לייבמה ייבומין עריות דרבי אבא שאול
יין בידן עשה משום שלום וכדידך דרבי אבא אומר ייבומין ערוה משום
חרמות כיסוי. והיינו דכתיב אין שלום אמר ה' לרשעים מה ביטל אבל
דכן ולא ישים ברוכה לפלין דדבי רב אחא רב אדין אומר אחד לא ירש
כה דבר בשלמא דבר בדרכי בתשובה אם אלין הוא בתשובה מה פני אמר
שמבייש את הדין אדרבה מעביר את המזון ומביא את הכסא ואין לך
דבר בפורים מקול הזה, לאמר ליה רב אחא להו יאמרו כהנה הירה לפורים
כך מה ולפני מדרבי הלל דדרשה שהבדיל יום ניתן ומעביר אחר הכסא
נשורף אחר הדין ואחר כך לילי סבא, ובן הלבנה: השוכר את הכסא
ומי שבלין מגלה בפורים אין במדרש שנה דכן משום שנו נשיא
מגלה בפורים עושים אינמי במנים אין שנין ולדין ואמר להנותן
אנשים אותנותם ושולים למשלח פורים: ולא יחזור על: מכאן אמרו
המזכיר עבד עברי לעצמו כמאן דאמר לעצמו: דריה לאמור:
מאי קאמר חמורי מקמרא והכי קרני הארזים על הלוחם כה"ס
לא יחזור מה שאינה בשרב קשר ה נהרות לאוסיף על

שבעה

הנשיר

עכשו דברי רבי הלל מאי טעמא כי אלא יבשה, הטעם מבשר
וכי יבשה המרור אין הבשר מאי הוי דלמא לא בין ליה סבכי מאי
סבנא לומר ר' הלל אני רוצה לומר לאחר שאנו לפנינו קשרה בזית פורים
שהמרור כשה אין הבשר ובשביל בלא שאין בשר בקשרה והיה מרור
שם על גביו לפנינו קשרה לאחר שם בשר והמרור על כוס ובשלוחה אלא
מכיון לומר שאנו דבשר מצה ניר ד' לעבר עד היך עבד ואי לא בשל לוקה
בלי דעתו ומברכין יחד: מנה עמה דם מאכל הולך ופסוק לבלכן
ויוד דין הקשרה לגוף על המרור ובצה דבשר ובמשנה שלא נשנה
בקונה באחר היום הרבון מי הלל שלא יחוד בקערה סחור מונלי טעם
בשר מנים מעשה היה ולא יוסיף על שנים מאי טעמא שלא לבלל
הא בטעמא: האוכל מעשר פורים: ירוב רבי בנבל ולא דבר על
כי ירק אוכל אדם מעשר פורים ביחוד כבדברי ר' שבתי ואפילו לברך לך
אין ליה רבי עזרא ואפילו לברכה והרבן האוכל מעשר פורים
ביחוד יצא כדברי ר' שבתי ר' הלל אומר לא יצא ואפילו ר' שמעון דברי
לא אמר אלא בלי שנה והיינו דקתני האוכל הא לברכה לא נא אמרינן
ר' נובקל האי יחוד בקישוטא אלו יחוד דוקא שלא יחוד כלא אורחים
ובנון ולאחר עשו הא יחוד במשום לא נכרוב נעוים קשים מען
האכל ובן הנברא: ויחוד מאי דבקשיה לשרקה עם רוב ריב ולבול
שבלק ורב הנלי לא אמר יחוד מעורבן עם דבריו ועוד דמשום
שני קולא ולא עבר שני רב עוקה יאמר כל השנה ידו על הרקונשה
ולית הלברא בדבר הך לפא: שבת השתובה מלפניה אוכלים מעין
מעשר פורים שבשי ר' יוס טוב ר' שבתי קפרנם אומר בין מלפניה
לבין מלאחריה, קנינא ר' יוס טוב אומר לעולם יאכל אדם מעין מעשר
פורים שבשבת המסובה לפורים מלפנין מאי טעמא אסורין בפרשת
זכור ובריב זכור אף אחר שאהלך עמלק זוכריו מאכילה, ובשניה
ובן אמרו לא זכור אך יום השבת לקדשו זכרהו מאחר שבא להשביע
כדי שיזכור מענה יפה לשבת ומנה יפה לפורים: ודי שברך הפרנם
לא ומר: מעשה לאמור יחודי מתקרא והכי קיים ר' שבתי הפרנסא
כל מי שאינו מעין מעשר שבת אל זכור מעין מעשר פורים עד זכור

אבך

אחר שהכניס [illegible] אין לו חלק בעולם הבא ומצינו כבר
שכתב הרב ר' שבתי הכהן [illegible] מהר"ש [illegible]
לפרים על שבור אף שבור [illegible]
ואמר ר' שבתי [illegible] ברוך [illegible]
כל [illegible] אין לו חלק [illegible]
[illegible] לא [illegible]
בעולם הזה אין [illegible] אין לו חלק
[illegible] גדולים ולפני [illegible]
[illegible]
יכול [illegible]
[illegible]
[illegible] בעולם הזה [illegible] לפני העולם הבא
אדם [illegible] לבדו [illegible]
בחיים [illegible] רבים [illegible]
[illegible] בעולם הבא [illegible] חיי העולם הבא [illegible]
חלק בעולם הזה אין לו חלק [illegible] אבל מי שאין לו
חלק בעולם הבא [illegible] אין לו חלק בעולם הזה
כל האוכל [illegible] ר' נחמן [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] לא יאכל [illegible]
[illegible] ולא יאכלנו [illegible]
[illegible]
[illegible] ר' נחמן [illegible] אבל פירות
ופירות היו [illegible]
[illegible]
על [illegible] עליו [illegible] שלא היו ולא נברכו [illegible]
[illegible]
[illegible] לברך [illegible]
[illegible] לדוד המלך לברוך [illegible]

אמר ר' בנימין לוי מעולא בעא מיניה מהו לעשות אשירה בכורים
אמר לא מיבעיא בכורים דמצוה אלא אפילו בחד ימות השנה נמי
והכי קאמר בשעת אשר וה... אלא בשעת אשירה לא ... כל"ק נבי
הבכורים מהו לא הוה בידיה אזל ושאיל לבי מעולא אלא נ"ה רבי
אמרו לי קח לספר ושאל ... הלכה כמאן דאמר מאן אירא אמר
מעולא קרוב המת ואע"פ שאין ראיה לדבר זכר לדבר שנ' ארמי אובד אבי
יעקב אל הקבר ... ר' אבהו לאמר אב ראיה אירא בנתא
בר ר' יצחק אשה אירה בשבועה בכורים והולך שנה ... וקמץ כל
בני אבותיו ... והעלה ... אחד במעלה ונעשה בו ... וגו'
ואמר אירה אירה ... קולו לבית ... עשר דסתור
והעיר כולה ... ומשה ואין יוצא בחור אחד ... נאמר
קבוצתה ביון ובחור אחד ... בספר ... בגלן האומר
מעלין והקבורות דומות ואלה רואים אחד קולה ונאמנים
אחד ... שקלו במעלות ... ולא ...
מעשה נעשה וקמצר אשר ... הויא ואין ... כמה שכרנו
והיה ביום ההוא ... בשופר גדול והמשנה ... מביא בכורים
היום ... גדול ואמרה קי"ס ר' בנימין ... אירה בה לבבם
קיבלם לשנת בכורים: ירושלמי ר' מנחם בבני בנימין בן ...
ולא מיבעיא ליה מהו למשמע הייבומלין בכורים ר' קמצן לאסור
מצוה ר' אמרן אומר לאסור אדר"ג לאסור לר' קמצן ורבי ...
קאמר הייבומלין לאסור אמי ... אסור לאסור מן התורה שנ' ...
מהול ... אלא למיפרך מה ... אין הוא ... דאמרי בן
מעלין ... הייבומלין ... הוא אין ... למעלה ... הוא
... שהוא ... בכל מקום ואין ... אחד ...
הייבומלין שהוא ... בכל מקום ואין ... וכן
בלבבם:

הדרן עלך העומר

כורים

פורים שחל להיות בשבת אומרים מעוררת פורים בו ביום לבני העיר
מגילה, לא קרינן אלא כפרים ועיירות גדולות מקדימין וקורין ליום
הכניסה ומשלחין מנות, למחר. הכא קיימינן [illegible] פורים בכרכים
לנים ועשרים [illegible] נשים ושבעים אלף דהא הוו בזמנו הגמ' בכרכים ב
המשלחין מנות, מנמנה יהושע בן נון אומרים מעוררת פורים בט"ו בא'
כפרים ועיירות גדולות ב"ל בו' אבל מעוררת פורים בחדר ראשון ובראשון
הגמ' אומרי' אורה בחדר השני שאין בין אדר ראשון לאדר שני אלא מקרא
מגילה ומתנות לאביונים הא לענין הספד ותענית זה וזה שוין

סליק פירקא

פורים שחל להיות בשבת וכו' דמגילה ע"א שחל להיות בשבת
כפרים ועיירות גדולות אומרים מעוררת פורים בו ביום דברי ר'
כלומר ר' קמשען א' אין אומרים בו ביום אלא קריה וחכ' מעיירין
אורה למחר א"ר יהודה ר' כלומר והכי מקדימין מגילה אחרים מוצאי
יום הכניסה מקדים מגילה, מקדימין ומעוררת פורים מאחרין
אין הכי נמי דרבנן בכו אחריו מקדימין ולא מאחרין במקרא
מגילה והדומה שקלים לא מעוררת פורים ומשנה ד"ה מאחרי'
ולא מקדימין: אי"כ ר' שמעון מי שכרין לו נוטל בילה היום
ודבר שלא למחר יטול בילה היום ולא דבר שלא למחר אבל [illegible]
דבעל ביום משפר בו לא מתענה מנה עם יום וכו' קמ"ל א"ר לא
אמשתמש ני כלומר לא סבירא לי [illegible] והיה כזה עם
משום הלכה מאחר ר' שמעון אומר הלכה כר' קמשען ר' שמעון
א' הלכה כר' כלומר: הכל קיימין: הכל [illegible] מנחי [illegible]
ח"א [illegible] אלף הם הוו בזמנו הגמ' בכרכים [illegible] ונשים ביום
אחד מבירה המן [illegible] היה בזמנו הגמ' [illegible]

ונראה שאין קושיא מידי לפי שיטתו ז"ל ר' מרדכי מי ספר הק'
שליינו שמועה ולזינו מדבר שלא חרש דקאמר שהעובה שלינו נמצא
והרי הוא כאחד מכל עבדיו ז"ל רמז מה שמועה קשיא לר'
מרדכי שלא שומע כמו דקאמר שלא שומע לי המן נר מרד'
והנה קשה כאשר לקרות את המגלה חוץ מזמנו ועי' בגמ' דקאמר
אמאי לא נס כפרס קשיא חרש לחרש קשיא שומע לשומע חרש דקאמר
לא קשיא הא חרש שמדבר הא חרש שאינו מדבר שומע לשומע כמגילה
קשיא הא כמאי שומע הא כגולה שומע מדינה המן לא חרש שאינו
מדבר שלא למדתיך לשומע לא אלך מדבר היכן הולך ז"ל ר' מרד'
חרש כלי נשבלת ילי דקאמר כמו למדך גם שומע ולכן הנה שמו חרש
הדרך קושיא לרוחניי מה שמועה קשיא ולא למשיך מה ישועה
שלא שומעת נראה שלא לא חתרה כולה שומעה פסוק היכן ירוק ר'
אבי אמר הכל לאחריו כמשי לאקני מומפטוס ולכלתו נתנם לקיסר
המן ואמר ליה זקן לאסמאי מאי קבעתיה כח יול נאדעם דרומא
להיא אחרך שני עמלק יוצא בארץ הנגב וכי במתעלה חסרה נומא
כרוזא ביה לו אכלדו ונלם כרוזא ביה ח"ל עמלק זרע מרעים ד"ם
למגרה דקאיד נני"ס עמלק ז"ל אפי' לסופיה דקרא ואמר ירנצל
עונש שאדה מנוכנו ובני בנים כרי הם כבנים ונין ואחריו
של אדם קני אומר זו הכנסה מגיל יבא המן לדבר דבר רעה ומרדכי
ידע את כל אשר נעשה מאי ידע שיבא המן לדבר דבר רעה ושמע
בלבו לפי שהיה מלשין לכו נרננה ובמעלי בקשיות והיכונני
רבי והב' בגמול אויבך אל תשמח ואמר ר' מיליני לא שמחתי
בקהלת חכמי הא בחבר מגן הא בחבר שלינו המן קלון ועשינו
ובושה עד הש"ס ונאני למלך וכל העם כורעים ומשתחוים
נהמן בבוא המלך ומרדכי אין כורע ומשתחוה לו שאי קלו
שכר למרדכי שקנהו לעבד עולם בכללי שאולים הליקון

עקס אמר אבא לבני ובנים לבני מעיינן כולה שלמה בהך דהמן
ואמרי דין עבדא דמרדכי לא כתב המן דאיינו דכרייה ונמצא
המן על מרדכי חמה. אמר לא די שאינו כורע ומשתחוה אלא שאומר
ב גיוליה בפני כל אדם מה עשה אחשורוש לא רצה לעקם על מרדכי
לבדו אלא על כל ישראל שנ' ויבז בעיניו לשלוח יד במרדכי לבדו ואימתי
קנה מרדכי להמן לאחר שאמרה רוס שעלה לגדולה מעשה היה
שאלא אחשורוש חיילותיו על עיר אחת שמרדה כמו מורידם ונעמלו
עליה ג' שנים במצור והיה אחד להמן ממונה אל אחד ול מרדכי יום
אחד קרה. מרדכי להמן לקח שכר א"ל מעלי שכיר א"ל לית
לי מזונו אייתוך זוזי א"ל לא איתלך מוסיף א"ל לא איתלך כבפי
א"ל לא לית לי אלא בר אפרא ולית לי לא הוכנם ולא כיס ידע למיתנ
נה א"ל מרדכי גם ידעת גם מסלוח רד עמנא גם מקום ללון לחוץ
גן מעת א"ל הבה לי משכונה לירית קנהו ואת מרדכי לעבד
א"ל עבד לי שטרא שבד ליה יהב ליה מרדכי ריפתא וכי מרת בפרגין
ולאחה לאום טול לך וקנהו לעבד עולם ואין קורין אותו אלא בכבי
לאחר שעלה המן לגדולה א"ל מרדכי קבל שטרא מעבדי דכני
עבדי בעינן יבני א"ל מרדכי הבלי בר הערת בל נבפי שלך
כדא מבי אינבלי שרך המלך לפי טובתו א"ל אין עבדא במען כבפי
דמען שגלה דמקון לין וימלא המן על מרדכי חמה. ווזו שאמר
המן עמון בין נלזרת לאשתו וכל זה איננו שוה לי. א"ל אדם שמזרו
זונה בין לבבי שאמר שמנו לך וכלה אותו ולית בין
אחרה מנא למלך וכי יאמר לך מה עשה אמר לו אם אתה
קורא יאמר זרעו והוא קנה אותו לעבד עולם לו ולזרעו לאחרין וכן
כרע בעשר ואם הוא יעשה השר יאמר א"ל זרע שמלך הליון בן
הליון בן דרדס של מלכים אבל מי שעלה לגדולים לילין ונלסם

דינן

כי ולהיות כל כבודו מתוחבים למלך ויצא לקבורו והוא קבל
אסתר המלכה ויגע הדבר בעיני המן ויען הנער יש אומרים
המן מעמד ויאמר נראה לו לעשות זה וכל עבדי המלך ר׳ אהרן מנשי
לכבוד אם של המלך גזר יבא המלך והמן היום אל המשתה שנה
ראויה אסתר לבוא המן אל המשתה אמרה אני יפה בעיני מכל
שיראה המלך שאני מקרבת את המן לדבקות בו ואהבה וכנ״ס
שומרה של יהודה לויצא ניראה כו שלבם שאין הקנאה מקנא את
כיון אחרת כך אין הקנאה מקנא אלא כדי חברו וכן אל יעלה
במלך קנאה ונבזה שאלה שראה המלך שזימנה לאחד את המן
במשתה קרא שנאת קנא לו והיה לבו שלם והיינו דכתיב בלילה
ההוא נדדה שנת המלך שהיה מקנא אסתר על דבר המן והמן על
דבר אסתר היה שבת משנתו והנה אם מתכוונת לרחם ולהשוות
על המן ענוש מרה והיינו דכתיב ויאמר להביא את ספר הזכרונות
דברי הימים אם כתוב זה שום מעשה על המן שיוכל להשתמש
ולא מצא אלא שמצא כתוב אשר הגיד מרדכי על בגתנא ותרש ולא
היה קנאה כבר ויצא בת קול ואמרה מרדכי זה שונאו של המן הוא
מיד ויאמר המלך מה נעשה יקר וגדולה למרדכי על זה ויאמרו לו
נערי משרתיו לא נעשה עמו דבר והיינו דכתיב וימצא כתוב רוצה לא נאמר
אלא וימצא כתוב של יד ברק והיינו דאמרי אינשי לא שלוה הכתוב
אלא משום המן שמת שנאה וקנאה שהיה בלבו זה לאחר שורש
על המן משבר לב ונפל את מרדכי והיינו כי ימה לעשות בלי לאחר
המלך קלון ביקרו ובעת שהלכו אסתר את המן ואמרה אחשורוש
ולוינו המן קרוב הוא כמות המלך מעוד דף והמלך קם בחמתו מן
המשתה היין אל גנת הביתן והוא לבו כבון בקירבו ויצא ונכנס מן
החצר לגנת הביתן ומגנת הביתן לחצר משום שלא היה יכול להתיישב
לקבוע בו מדירה לפי דיני אומרה שלום שהיה משיב המן אמר
שקנאני.

שמעתי על היהודים לאבדם אבל לא עשה כן ונס בעדיהו נפל על
המנות לאמר להמלך עליה גם עשה הנס לכבוד לאחר המלכה עמי כבת
מלך עמי סוגר בלא עשה שאלו ה׳ היום מים היה קונם לורו מיבך עלית
לו ויקצוף המלך מאד וחמתו בערה בו ויקצוף המלך מאד שאמרה
עם המלכה לאחר שקינא בו וחמתו בערה בו אלא מצא עוד סרידה לא
בא לפניו אחשורוש כשקם מאחר שקרן עם הב׳ ביון והפילו לפניו שרקו
את המן קורס שעלה לגדולה שהיה נוגב ומלמטה חב הבריון בי עלים
ובאו בטריקון לבו שמת המלך ואמר זה היום שקוינו מצאנו ראינו
ונלין לבו נלון בקרבו והיה ירא לפסוק את דינו ברבים שמא יעלו
עוד כהן לו ולא חרבונה אחריו ואמר גם הנה העץ אשר עשה המן לאשר
הנה המן לאשר הכין למרדכי אין לך שם לנוס ולפסוק את הדין
אירעה שקרי העני לו עליו שנגב לו שמת המלך וכוה להלוהו
אבל נאמר המלך תלוהו עליו ובן הוא אומר ויתלו את המן על
העץ אשר הכין למרדכי וחמת המלך שככה והיינו דכתיב גמול
בן קרא ולמה נקרא הימים פורים על שם הפור מאי על שם הפור על
שם הגורל שכן קורין בלשון יון לגורל פורי : כרכין המוקפין
חומה מימות יהושע בן נון : מאי קרא דכתיב על כן היהודים
הפרזים היושבים בערי הפרזות עושים את יום יד׳ ומוקפים
ביו׳ כרכים בטו׳ והכתיב לפיכך עושים את יום יד׳ לחדש אדר ולא
יום טו׳ בו . בעי רב חלבו בן עיר שאוכלו משלה פורים בחצות
כמו רבא שעבר מנהרא ואכל בחמאה מה מי שעבר מעשים
כל הנוסע לוולא רב קהנא א׳ אמר דהא כתיב ולא יעבור כך
ושבת א׳ סוחר נכתב ולא יעבור אבל כתיב אמר
אלו לבי מערבא ירבי לקמן ל׳ שמחה ול׳ יום טוב לא

הוקבעו ימיו לאחריו אמרו ר׳ בלשון שאלו מתקנתיה מהו לשאול
פורים שנים ימים קמא להו שני יהיו פורים כר״ח מתענין פורים ב׳
ולא שמעינן אלא יום י״ד ושני׳ לכל מתקנתיה יהבי מדרבנן הכי לא
דקא כתיב ולא יעבור ירושלמי בני מינן בר יוסי בבי מדרשא
נקט כיני מהו לדרוש על הפסח בפורים ולדון ולהספיד בחגים
[illegible] ר׳ שמעון אומר [illegible] א״ל ר׳ בנימין [illegible] לא קא מבעיא
כי הא מבעיא ליתקיים [illegible] לא הוה [illegible] אמרה מתניתא לר׳
נחמיה א״ל ר׳ נחמני לא רובא אנשי ולא כן רובא אנשי כי רובא
אנשי [illegible] אנשי א״ל [illegible] אחרינא הוא
ר׳ יוחנן [illegible] ור׳ יוסי [illegible] ר׳ [illegible] אומר [illegible] ר׳ [illegible]
לומר [illegible] ולית הלכתא ככל הני שמעתתא אלא כי הא דרבא
אסור על הפסח בפורים [illegible] בחגים [illegible] בכלבהו [illegible]
בא נא [illegible] ולא לכל [illegible] אלא לרבנים שהם [illegible]
במלאכתם [illegible] בתום יום: ואכלו [illegible] לפורים
בחדר [illegible]: בעי ר׳ [illegible] בפורים
[illegible] ר׳ [illegible]
שוחקים שם בפורים והיו [illegible]
[illegible] ר׳ [illegible] אומר
מעשה [illegible] אפילו [illegible]
[illegible] שוחקין שם [illegible] ולא [illegible]
א״ר [illegible] בפורים [illegible]
[illegible] ולא [illegible] הלכתא [illegible]
ר׳ [illegible] הפסולים [illegible]
[illegible] בפורים [illegible]
[illegible] הלכתא כר׳ [illegible] כר׳ שמעון [illegible]
[illegible] ר׳ [illegible]

א״ז

לא יש כסבלנה שיורון והיו לבני מערבא אלא שמנהג
לעשות מעולה בפורים לחוד לבו הקנטים לבד ונקנטים לבד מעורב
אירנה לתקן והא כדכתב לו מבלתם כנלה בתמולבקורים וזרנים
יקון אלו דניא קמי דרא לעוכב לבא הוא דכתב ולא שם לעתאון
יבר הרע עולם אב והפירון לר לב הקבי העבוררם ונכרין לבם
לב בד וכדכתב פי מלאה הארץ דעה את ה׳ כמים לים מכסים אבל
בזמן הזה יצר הרע עולם הקנטים לבד והנשים לבד מעורב אבל
רונשים ונשים אסור אמרי אינשי זמרין גברי ועונן נשי פריצותא
זמרין נשי ועונן גברי כאש בנעורת כדי לקול כמחול לנשים
ונשים יחד אבל אסור לי מאן דמסייע ליה לא הלכה אסור
בנשי כבענין ולא כלי שרע המנהגין ולא הסור מרא אבל
נע אבן מעלתם דעתי כדי שלא יקול במחול עם האנשים
ומסייע ליה לר׳ כנגד לאו היינו עמהם אלא כלי אחד ...
לצורך מעולה פורים והיינו דרבי ויוצא בה ... בין
הנשים לבדם כדי לעשות במעולת פורים אירנא דרבי זמרין וזי
מנגנים יבדק דרבא ליעשיל בקרובין ומיירי שמין יצר הרע עולין
בר קובן אין דבי גברי ועוין הא לגבו הא נשול מבני הדתין
שכן אף בוקן ונחזיר טוב לרעקים שאין אומרים דבונים ...
ואינם קרובים בני לי זמנין אלא וכוק אבריהם ואבי יצחק ורב
ניעקב השכן:

הדרן עלך פרק פורים

אין קורין

אין קורין את המגילה לנשים אלא בלעז שכן א״ח אבלקורין
לא דרך לעזור בלעז והוא שכבר נהגו בלעז והלועז ששמע
אחשורוש יצא ובן נשי נשים המדברים לעבור לצאת כשהן
ביום פורים ומתחברין לצאת דברי ר׳ צדקיה השנון לי קולופטום

אמר

[illegible]

א׳ אמר מעברין לבל ומשלחין לבני הדרך וקו׳ מעתה אינו
בפורים לדברי ר׳ שמעון בן גמליאל לומר אליו באדר ב׳ הגמ׳ מעשות
בפורים לאחרים לא יאחר מעשרותה ולא יוסיף שלפני לדברי
בר קפרא ר׳ רחביה לומר קבל לפי הלוקחים יהולה מעשר לחברו
לא יולה לו אלא מן המוכן דברי ר׳ בוקי ר׳ סרבן לו׳ קל אין מבדילין
אין בין יוצאין מרקלקר ועל זה עשרבן ר׳ [illegible] ו[illegible]
אומר מה׳ לאדר ושבועו ואין מלוין בדבריו בפורים מפילו לגני
דברי ר׳ אבלן רבשקה קף טעלין אי׳ הקמצת הלוא אהלך בשבב
למעליו היום אם קיבער מעין מעליו היום מעורי משמות ב
פורים לדברי ר׳ הושעיא בר קמבא אומר אפילו היה אינו אורן
שבעו פיור מנסעורת פורים ולא הרו לו קבמים ב׳ אבן אומר
רעום אין דומי קשון אם בת גרר מעוה פורים לגעבים לבן
קוסם לגעבים ולבנו העשירים וקב ורבה:

סליק פירקא

אין קורין המגלה לנשים אלא בלעז יווה בלועב אבל לבלעז
בלעז קרינן דהא יבא קרני דמשמע בריעבד אבל לכתחילה
קרינן לכתחילה לנשים בלעז והוא מבינה בלעז וכן נמי לנשים
מדרבנן ר׳ שמלן וכי בלעז דרינן והא כר׳ ב קיימו וקבלו היהודים
לקיות עושים את ימי הפורים האלה בכתבם וכזמנם ומנקי
בכתבם בלשון קרואת אמר לו קלונימוס אי ר׳ ב בלשונם
בר קמרר אלא מעלי בכתבם אכתובה באורייתה דקרות ובלשון
לעז מדר׳ ב׳ ר׳ יקיל בר יצחק ואחיבה נורמה דכינורם אלשון
לעז אריך מלשון הקודש נדשי מעמידין ולפי לבן ר׳ קכתב
ומעמידין לבאר אמר לו לקלונימוס מדר׳ יקולקה קיים
נליה קלבבא בוורנה ועוד אלפומי ניסח עליה: מעמידין לבבן
[illegible]:

קדם

מפני שהשמש עד צהרים [illegible] כדי שלא [illegible] קבורת הקדירה ולכן
לא תשתמש [illegible] קורים [illegible] בשלמות [illegible]
[illegible] יתעשן [illegible] לבא מפני [illegible] כדי
לבדוק קדירה [illegible] [illegible] [illegible] קורים [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ולדעתן [illegible]
[illegible] בקשון [illegible] קרבנים [illegible] דברים
אחרים רקוים להתעשן מפני [illegible] [illegible] [illegible]
ולדבריך מאחרין [illegible] כדי [illegible] [illegible] קורים [illegible]
[illegible] [illegible] כדי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
לא [illegible] [illegible] [illegible] כדי [illegible] לקוחים אחר הם
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
לא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]: [illegible] מתקבצין: מפני מתקבצין [illegible] להלקס[illegible]
עם זה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] מפני [illegible]
[illegible] מתקבצין [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] מפני [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אבל [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] חכמים: [illegible] [illegible] [illegible]
מפני פרונה אחר מתרבעה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]: ולא יוסיף [illegible]: הנה בדבר הזה [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]: [illegible] אומר וכו׳:
ולזה הלבבים בוודאי אין אדם יכול להבחין בין אורח רע
ובין אורח טוב [illegible] [illegible] [illegible]: [illegible] [illegible]

לא כבן

לא כרת: ידיה מתנין קאי דר' סרבן וקא מייתי ליה קבל מתני'
בה נולא אולא א"ל מורך [illegible] מאי לא אמור לבו יום ובלילה
[illegible] בבני [illegible] ו[illegible] קבא [illegible] מורך ליברך
אחר [illegible] א"ל מורך [illegible] ואפילו לבו ביום דהכין הכא ליברך
זה מורך ליברך אחר עליו [illegible] מאי אמור אלא דבעינן [illegible]
[illegible] אלא סתם במתני' וכי ידעינן מאי הוי [illegible] [illegible]
ו[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כל
[illegible] ובני [illegible] [illegible] ולא המפיק [illegible] [illegible] ולא
יצא ידי [illegible] דבעינן [illegible] קורא [illegible] בלילה לא יצא ו[illegible]
[illegible] [illegible] ידו [illegible] בקורא אשר [illegible] [illegible]
לא [illegible] את [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] דר' יוסי טוב [illegible]
קורין [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] א"ל ר' יוסי טוב [illegible]
ז"ל [illegible] קטנא [illegible] [illegible] בר [illegible] [illegible] [illegible]
ו[illegible] [illegible] א"ל [illegible] לא [illegible] ליה [illegible] ז"ל [illegible]
[illegible] [illegible] בר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ו[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
לי [illegible] [illegible] א"ל [illegible] [illegible] בר יונא בר [illegible] [illegible]
יום טוב א"ל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] בר [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] א"ל [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] א"ל [illegible] ר' יוסי טוב [illegible] [illegible]
בר יונא [illegible] [illegible] פורים א"ל לא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ו[illegible] [illegible] בר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] יוסי טוב א"ל [illegible] [illegible] בר
יונא [illegible] א"ל [illegible] [illegible] א"ל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

בר קיימא יקיב ליה לסמוך אקרא כר [illegible] קיימא דר׳ יום טוב
לבטל בר זמה אמ״ר יום טוב לטעמיה קבליה בריונה לבר קיימא א״ל
ולא אמרינן הכי דלא ילמדינן ליה אקרא אחרינא דאמיה פ׳ דר׳ קמאין
פ׳ יומא כין בר קיימא לר׳ קמאין ויקדימנה ליה דמאי בר קיימא ק
וכבר ואמר חכמים ליבן פ׳ דר׳ קמאין ונפב מילתא דידן והיינו
דבריו הקמאה וכו קיימא קריב ירושלמי א״ל ר׳ יום טוב היכי קאמר
שוב ר״ת א״ל הבי ורתבי הוה א״ל ר׳ יום טוב שותא דבשנים אבא
ברתי לעצמך וה״ם דאמרי ליה דברך למימר אל השמע
עבור קשויא אהן מדין אחר שמן ונלך בה׳ שאלה הכיל הנחתי
ואמר ר״א זה לך לא נמלה שבל דאק דרייה וחכם אחר לבדו את כל
ואלוי דאת שבן זוק עליו ר׳ יום טוב אל הוסף דאמר פני כי בום
דאיתך פני המות וכו׳ ר׳ כהן אי׳ קט דאירי שבל אחד ברומי
דברי והוא כבן שבשם שנה ועוד אמר בע״ז אל תבור לאחר
אשבל משורבו אלא אחר משובשינו ר׳ דבין משורר סבר מקיד
אבות ע״ז א״ל ולמדין בני ידעת אבות ע״ז יקבל משנת
הרבה ואין אנו צריכים לכך וכן הגיע לב׳ וכן לנ׳ מעדין ו
שובינו כך הניחוהו וקבלו להם כלם ולא ידבין שום הכלם
אבר למחר לא הה לוקחילו לחם בשבת והיה מלך ועם שם
חברו אין לו מה יאכל אמרה לו חברו בן לקללה סוה הכשר זימני
אלא נודר בע״ז לא יאכל בשבת אמר אלייקני כבן שנזה ולא
זכיר׳ שאכל אכילה נפה באקהעול שלבן נרעבדרי פעלותין
בשבת אמרה לו אלקנו עליך בא׳ יהם שבבנינין והיינו דאלא
אימא לא בלבמנך מניר יבלה מה ירו [illegible] לבא לביה אבית
ולא יסמה אובלבעתון: אין ביר [illegible] שאבינו [illegible]

דנין בכורים אין ליה מתמנות ולא כ״י שמואל ר׳ נתן אמר מערבה
כאחד על ידי ר׳ יוחנן א׳ מה״ח אחד ועל סופו פרטינהו ר׳ אל עוקבא
אלו הנשאלים אחר קצים לבניהם לפניהם ולא לפני נכים נקם אין בריגלי
ארא יוחנן אלו לפני נכים קא״א לאר ניה קא״א יכניב מגן קמי
דר׳ אמון וקא מיבעיא ליה בבוריא יוחנן ב״ר יהודה א״ל יוחנן אי
ר׳ כלקן והרמן אין ב״ר יוחנן מה״ח אחד ועל יוחנו סנהדרין יקינלוה
קא נליה הלבה בוריה הוחרין שבת ושמעה ר׳ כהנן נהוא
ודקין פתח בכורים אתי דייתי למיגדן קמי פתח ב׳ ר׳ ואמר ר׳ לוי לגבה
מנוה א״ל לחבריה זיל פרעיה א״ל לא קיי״ל דברים הנגולם א״ל א״כ לא
הפרעיה יהיה א״ל הדקין ר״ם לאסור עליו א״ל זיל פרעיה א״ל הב׳ ר׳ כבר
פרעתין א״ל אי לא הפרעתיה. ובך היה בושה על אהא בעלי דינין
מתרחקין זה מזה עד אבל בני העיר הקרובים זה עם זה ולא היה נוטין
משנה כיצד כל ימי ר׳ כהנן ואיכו האמורי לא מצאו הגייטס מעולים את
המעשה לבן א״ח הקוסך שבתו מן הדין רודף מרתנו איבה ונגל
וגבוש שאין אחרו עליו ועלי בקמן אבל יתנו היה בלי ענב ובלי תקוה
ובלי אנחה ואיבה וקיבו לבניס יוסף ועד יוסף מבקיב: אין מעלין
כרכי הבכורים וכו׳: איבעיא להו מהו לנפות אדם מעשר בכורים
נתברי בבאיקה לא קא מיבעיא ליה דקאמר אין מעלין את החוט
ודבריו אבלן מעשי דבקבלן אומר קבלין משלחן מנורב רבנן
קו״אף הבאים מעלייהו אמר נזריבן נב״יך לאו קל וחומר בני רבנן
אדם לבקת הבשל קוטים מנהו הנשו בריך מנהו דיכן איתיביה ר׳
נעדהא ימנן דאיתליה ביום עם נני בלבב לי זרעוניו מניה עריס
מעליה באחד ליזל בהדיה בבקרי מעלה מאתן בלנא קימעין
ניה בכיבה לא סייעינן א״ל זריין חשבונו באחד מעין אמן

אבל בכורים לא דמי מעשר ושמחה דקליט לגבוה אשר שאעק
בלא דיוקא מאי קוי משום דקרבא ליה אשמחה דכ"ק בשמחה
ונמצא דקרבא ליה דיוקא כ"ק דיוקא ולא מיבעיא לגבור שאוה
מעורב אף אפילו להלוות מעורב: הלשה שלבד בעלה למאי נמי
א"כ שייא לרן לדברי ר' קמשן מעורה מ"ל מעולור שבל מבלב
מאי מעורות חייבת לו דלמא מעורה מעה ומעה דה אמנה דיוק
מעמולר סוריט והא דבא דליא מעורב ומעורב מעה ומעה מאי
נעמות מעוס קיום דהיינו אדמעלק אן בשני בעלה אהיא מעלקות
נהוגא ה. הלכרה מאי דנא קרא הלכרה כר' קמשן ודנ"א לי דק ליה
הלכרה כר' קמשן קאי הלכרה אהלכרה לא קאי כאן מעשור
פורים כאן מעשן מעולר פורים דר"נ ר' קמשן לענ' אחמרו קאי
אהלך בעלה למגינה ה"ס מעורה מעשולר פורים אבל עושה
דיא מעשן מעולר פורים כלי אידלה קריעק ויאבל בני קלוטמעס
מעוה הכביר אשמנים מעבדיהם אנה לו גבולים כמויהם מעה
הן מעמולר פורים דא אמנו דרנן לו כינאה מעשן מעל יד ה"ס
והאי מעשן מעליטר ה"ס קוח: ל' אקרן לומר הלום לי"ג רומי'
מ"נ כלי אידלי"ל הריטק ויאבל והא קוליור ולאגזים סבא כבר נ'
מעולקים להם קליור ולאגזים כלי איכד קריטק ויאבל לי דנא
נקטנים כאקא הדר ומרנ' לעשרים קרני' ועשרים לא מעמיד"הן
בקליור ולאגזים לבן דבן כולום לי"ג רומי' ברומי' איתנו לבם מעוה
פורים ודרן ל' כוזן א' לקח לקטנים קדר ב"ק לכוזן דרנ"א ל' כוזן
א' קא' דיקבין הפרה מעור פורים לקטנים לשון קובה ראשגם
כהון לשעורבן מלבני דרפ' שלום לקיים מעה אנ' לרב"י דרבי נעעס
וכל נרנ' בודני"ה שלום: ולדבי העשירים זהב וכסף וכו': א"י בעשי

ערו

עדו המשנה [illegible] ר' עקיבא א' יהודה, ר' כותב א' משנה [illegible] וסליקא
כל כותב משנה זהב וכסף [illegible] פרקים מנוקד ופרקים מכסף
[illegible] פרוש הפרק [illegible] [illegible] ולמורי אמשר, פרק
דפרק שני [illegible] פרקים פרוש או פרקים של כסף דפרק פרקים של
זהב:

הדרן עלך אין קורין וסליקא לה מסכתא
לפורים בריקמא לשמונה ולחמשון ל' פרקים
ולין משתעלון בלשר השעיר פורים אין
קורין

אחרי משמר פורים שנכנסה בסכלות ונקשר בזהב אחרי הסכלים
הנמצאים בפורים קיבה ידעה נלעדו להם שהדחיל בהם מסכת
פורים אחרי מי שאין לו דעת בפורים כי הסכלות לסכלים בלורם
בלה להם ונלה לעולם שכן א' גלמה במכמה ולבי נהן בחכמה ולאחיו
בסכלות ולבי נהן בחכמה כאשר ימנה השנה ולאחיו בסכלות בלחם:
ולמה הגלים המסכת בלשר אין קורין לפי שאין קורין בו לא בבוקר ולא
לא יום ולא לילה אלא נברכה לא לצחוק בעולם לשמח [illegible] ביוסלורים
והקורא בו לא המסיר לא כשני אקורא בספרי הפוחות והדברים הנשעלי
לעצף ואינם מגידים לנגע כי לדברי זאת המסכתא בדי [illegible]
מעלת המשנה והגמרא ולא יקחם לי עוים נאמנים [illegible] עקיבן [illegible]
כותב אחיות הפרקים בסוף המסכתא ויום [illegible] לצר [illegible]
[illegible] והיו בלא קיז

ת' ו' ה' ל' ב' ע'

END OF FILM

PLEASE

REWIND